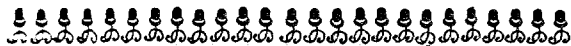
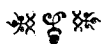

EVANGHELIA DE LA LUCA

CAP I

Le vreamă ce mulți să apucară să
 tocmească poveaste pentru ceale
 adevărate întru noi lucruri, Cum
 ne-au dat noao cei de-nceput sin-
 guri văzători, și slugi făcîndu-se
 cuvîntului, Părutu-s-au și mie, urmînd de
 sus la toate pre amăruntul pre rînd a scrie
 ție, putearnice Theofile, Ca să cunoști
 întemeierea cuvintelor pentru carele te-ai
 învățat. Și fu în zilele lui Irod, împăratu-
 lui Iudeii, oarecare preot, anume Zaharia,
 den rînduiala Aviei, și muiarea lui den featele
 lui Aaron, și numele ei Elisavet. Și era
 direpți amîndoi înaintea lui Dumnezău, îm-
 blînd întru toate poruncile și direpțățile
 Domnului, fără prihană. Și nu avea ei
 feciori, pentru că Elisavet era stearpă și
 amîndoi îndelungaț întru zilele lor era.
 Și fu cînd preoția el la rînduiala slujbei lui
 înaintea lui Dumnezeu, După obiceiul
 preoției, să întîmplă să tămîiaze întrînd în
 besearca Domnului. Și toată mulțimea
 de oameni era rugîndu-se afară în vreamă
 tămîierii. Iară lui să arătă îngerul Dom-
 nului, stînd de-a dreapta oltariului tămîierii.
 Și Zaharia, văzînd, să turbură, și frică căzu
 preste el. Și zise cătră el îngerul: „Nu te
 teame, Zahario, că s-au ascultat rugăciunea
 ta, și muiarea ta, Elisafta, naște-va fiiu ție
 și vei chema numele lui Ioan. Și va fi ție
 bucurie și mulți de nașterea lui să vor bucura.
 Că va fi mare înaintea Domnului, și vin și
 sichera nu va bea, și să va împlea de Duhul
 Sfînt încă den zgăul mumei lui. Și pre
 mulți fii ai lui Israil va întoarce cătră Dom-
 nul Dumnezăul lor. Și el va merge înain-
 tea Lui, cu duhul și cu puteara lui Ilie, și a în-
 toarce inima părinților cătră feciori, și pre
 cei neascultători întru înțelepția celor di-
 repți, să gătească Domnului nărod tocmit“.
 Și zise Zaharia cătră înger: „Den ce voiu
 cunoaște aceasta? Că eu sînt bătrîn și mu-
 iarea mea trecută în zilele ei“. Și, răspun-
 zînd îngerul, zise lui: „Eu sînt Gavriil,
 carele stau înaintea lui Dumnezău, și sînt
 trimis să grăiesc cătră tine și să vestesc
 ție aceastea. Și iată, vei fi tăcînd și
 nu vei putea grăi pînă în ziua ce vor fi
 aceastea, pentru căci nu crezuș cuvintele
 meale, carele să vor împlea la vreamă lor“.
 Și era nărodul așteptînd pre Zaharia și
 să mira ce să zăbăveaște în besearcă.

PREDOSLOVIA A LUCĂI
 EVANGHELISTUL

Luca au fost vraciu den Antiohia,
 după aceea au fost în cale soție
 credincioasă lui Pavel, și în propo-
 vedania Evangheliei soție, cum să
 cunoaște den Deanie XX, stih 16,
 și 13, 14, 15 și Cap XXI, stih 1, 2, 3 i proci
 și Cap XXVII, XXVIII și Epistolia
 colaseanilor IV, stih 14 și Epistola
 a doua a lui Timotheiu,
 în Cap IV, stih 11.

22 Și ieșind, nu putea grăi lor. Și cunoscură
că au văzut vedea în besecă; și el arăta
23 lor și rămase mut. Și fu deaca să împlu-
ră zilele slujbei lui, să duse la casa lui.
24 Iară după acealea zile, zămisli Elisafte, mu-
jarea lui, și ascundea pre sine cinci luni, zi-
25 cînd: „Că așa-m făcu mie Domnul, în
zilele carele au socotit să ia ocară mea întru
26 oameni“. Iară în a șasea lună trimes fu
îngerul Gavriil de Dumnezău în orașul Gali-
27 leei, care-i e numele Nazaret, Cătră fecioa-
ră logodită cu bărbat, căruia numele Iosif,
den casa lui David; și numele fecioarei
28 Mariam. Și întrînd cătră ea îngerul, zise:
„Bucură-te cea plină de dar, Domnul e cu
29 tine; blagoslovită tu întru muieri“. Iară
ea văzînd, să turbură de cuvîntul lui, și cuge-
ta: „Oare ce ară fi închinarea aceea?“
30 Și zise ei îngerul: „Nu te teame, Mariam, că
31 aflaș har la Dumnezău. Și iată, vei ză-
misli în zgău, și vei naște fiiu și vei chema
32 numele lui Iisus. Acesta va fi mare, și
Fiiu Celui de Sus chema-Să-va, și-I va da
Lui Domnul Dumnezău scaunul lui David,
33 tatălui Său, Și va împărăți în casa lui
Iacov în veaci, și împărăției Lui nu va fi
34 sfîrșenie“. Iară Mariam zise cătră înger:
„Cum va fi aceasta, de vreme ce bărbat
35 nu cunoscu?“ Și răspunzînd, îngerul
zise ei: „Duh Sfînt va pogorî spre tine și
putearea Celuia de Sus te va umbri; drept
36 aceea și ce Să va naște den tine Sfînt, che-
ma-Să-va Fiiul lui Dumnezău. Și iată
Elisafte, rudenia ta, și ea zămislită fiind
fiiu în bătrînețele ei, și aceasta a șasea
37 lună iaste ei, ce să chema stearpă. Că
la Dumnezău nu va neputința tot cuvîntul“.
38 Iară Mariam zise: „Iată roaba Domnului,
fie mie după cuvîntul tău“. Și să duse de
39 la ea îngerul. Iară sculîndu-se Mariam,
în zilele acealea, mearse la munte, cu degra-
40 bă, în cetatea Iudei. Și întră în casa
41 Zahariei și să închină Elisaftei. Și fu
cînd auzi Elisafte închinăciunea Mariei,
săltă pruncul în pîntecele ei și să împlu de
42 Duhul Sfînt Elisafte, Și strigă cu glas
mare și zise: „Blagoslovită ești tu întru
muieri și blagoslovit rodul pîntecelui tău.
43 Și de unde mie aceasta, ca să vie Maica
44 Domnului meu cătră mine? Că iată,
cum fu glasul închinării tale întru urechile
45 mele, săltă pruncul cu bucurie în pîntece-
le meu. Și fericită e carea au crezut
că va fi săvîrșire celor zise ei de la Domnul“.
46 Și zise Mariam: „Măreaște sufletul meu
47 pre Domnul, Și să bucură sufletul
mieu preste Dumnezău, Mîntuitoriul meu,
48 Că căută spre smerenia slujnicei Sale. Că,
49 iată, de acum mă vor fericî toate neamuri-
le. Că făcu cu mine măriri Cel Putear-
50 nic, și sfînt e numele Lui. Și mila Lui

în neamurile neamurilor, celor ce să tem de
El. Făcu tărie cu brațul Lui și răsipi mîn- 51
drii cu cugetul inemiei lor. Pogorî pu- 52
tearnicii den scaune și rădică smeriții.
Pre cei flămînzi împlu-i de bunătăți și pre 53
cei bogați îi trimise deșărți. Apucă-se 54
Israil, feciorul Lui, să pomenească mila,
Precum au grăit cătră părinții noștri, lui 55
Avraam și sămenții lui, în veaci“. Și ră- 56
mase Mariam cu ea ca la trei luni; și să în-
toarse în casa ei. Iară Elisaftei să împlu 57
vreamea nașterii ei și născu fiiu. Și auziră 58
vecinii și rudeniile ei că Domnul au mărit
mila Lui cu ea și să bucura împreună cu ea.
Și fu a opta zi, veniră să taie împrejur co- 59
pilul, și chema pre el pre numele tătîne-său,
Zaharia. Și răspunzînd muma lui, zise: 60
„Ba! Ce să va chema Ioan“. Și ziseră 61
cătră ea că: „Nimeni nu iaste în ruda ta
care să să cheame cu acest nume“. Ce 62
arăta tătîne-său cum va vrea să-l cheame
pre el. Și el, cerșînd tablă, scrise zicînd: 63
„Ioan e numele lui“. Și să mirară toți.
Și să deșchise gura lui numaicît și limba 64
lui, și grăi, lăudînd pre Dumnezău. Și 65
să făcu frică preste toți vecinii lor; și în
tot poalele muntelui Iudeii să grăia toate
cuvintele aceastea. Și toți ceia ce auziia 66
puseră întru inimile lor, zicînd: „Oare ce va
fi copilul acesta?“ Și mîna Domnului era cu
el. Și Zaharia, tatăl lui, să împlu de Du- 67
hul Sfînt și proroci, zicînd: „Blagoslovit 68
Domnul Dumnezăul lui Israil, că socoti și
făcu răscumpărare nărodului Său; Și 69
rîdică corn de spăsenie noao în casa lui
David, feciorului Său, Precum au grăit 70
pren rostul sfinților, celor den veac prorocii
Lui, Mîntuire dentru vrăjmașii noștri și 71
den mîna tuturor celor ce urăsc pre noi,
Să facă milă cu părinții noștri, și să-Ș aducă 72
aminte de legătura Lui cea Sfîntă; Jură- 73
mîntul carele au jurat cătră Avraam, părin-
tele nostru, să dea noao. Fără frică, iz- 74
băvindu-se den mînilor pizmașilor noștri, să
slujască Lui, Cu curăție și cu dreptate 75
înaientea Lui, toate zilele vieții noastre.
Iară tu, cocoane, proroc Celui de Sus chema- 76
te-vei, că vei îmbla înaientea feații Domnului
să gătești calea Lui, Ca să dai conoștința 77
spăseniei nărodului Lui, întru iertăciunea
păcatelor lor, Pentru milosîrdiile milei 78
Dumnăzăului nostru, carele ne-au socotit
pre noi Răsăritul den Nălțime, Să Să 79
arate celor ce întru întunec și în umbra
morții șad, să drepteaze picioarele noastre
în calea de pace“. Iară coconul 80
creștea și să întăria cu duhul.

Și fu în pustie pînă în
ziua arătării lui
cătră Israil.

CAP II

1 **S**i fu în zilele acealea, ieși poruncă de
 2 la Chesariu Avgust să scrie toată
 3 lumea. (Aceasta scrisoare întâiu
 4 fu, domnind în Siria Chirineu.)
 5 Și mergea toți să scrie, cineș în
 6 orașul său. Să sui și Iosif den Galilea,
 7 den orașul Nazaretului, în Iudea, în cetatea
 8 lui David, carea să cheamă Vithleaem (pen-
 9 tru căce era el den casa și den neamul lui
 10 David), Să scrie cu Maria, cea logodită
 11 cu el muiare, fiind grea. Și fu fiind ei
 12 acolo, împlură-se zilele ca să nască ea.
 13 Și născu pre Fiiul ei Cel Dentiiu Născut,
 14 și-L înfășă pre El, și-L puse în iasle, pentru
 15 căci nu era lor loc în sălaș. Și păstori
 16 era într-acelaș loc priveghind cu fluiere și
 17 străjuind păzile nopții la turma lor. Și
 18 iată, îngerul Domnului stătu asupra lor și
 19 slava Domnului au strălucit prejur ei, și să
 20 înfricoșară cu frică mare. Și zise lor înger-
 21 ul: „Nu vă teamereți, că, iată, vă vestescu
 22 voao bucurie mare, carea va fi la tot norodul;
 23 Că să născu noao astăzi Mîntuitoriu (Carele
 24 iaste Hristos Domnul), în cetatea lui David.
 25 Și acesta e voao sămnul: afla-veți pruncu
 26 înfășat, culcat în iasle“. Și îndată fu, cu
 27 îngerul, mulțime de oaste cerească, lăudînd
 28 pre Dumnezău și zicînd: „Slava lui Dum-
 29 nezău întru înălțimi și pre pămînt pace,
 30 întru oameni bună voire“. Și fu deaca
 31 să dusără de la ei îngerii la ceriu, oamenii,
 32 păstorii, zisără unii cătră alalți: „Să mear-
 33 gem, dară, în Vithleaem și să vedem cuvîntul
 34 acesta ce s-au făcut, care Domnul au
 35 arătat noao“. Și veniră în degrabă și
 36 aflară și pre Mariam și pre Iosif, și Coconul
 37 culcat în iasle. Și văzînd, au conoscut
 38 pentru graiul ce s-au grăit lor pentru Coco-
 39 nul acesta. Și toți carii auziia să mira de
 40 carele zisease păstorii cătră ei. Iară
 41 Mariam toate le păziia cuvintele aceastea,
 42 puindu-le la inima ei. Și să întoarsără
 43 păstorii, slăvind și lăudînd pre Dumnezău
 44 de toate cealea ce auziră și văzură, cum fu
 45 grăit cătră ei. Și cînd să împlură opt
 46 zile, Să tăie Coconul împrejur și Să chemă
 47 numele lui Iisus, cel ce fu chemat de înger,
 48 încă mai înainte, pînă nu Să prinsease El în
 49 pîntece. Și cînd să împlură zilele curățeni-
 50 ilor, după Leagea lui Moisi, duseră pre El
 51 în Ierusalim să-L puie înaintea Domnului
 (Cum e scris în Leagea Domnului, că tot
 ce e parte bărbătească deșchizînd zgăul,
 sfînt Domnului chema-să-va), Și ca să dea
 jîrtvă, după cumu e zis în Leagea Domnului,
 o păreache de turtureale sau doi pui de po-
 rumbi. Și, iată, era un om în Ierusalim,
 căruia îi era numele Simeon; și era omul ace-
 sta drept și cu frica lui Dumnezău, așteptînd
 mîngîierea lui Israil, și Duhul Sfînt era
 asupra lui. Și era zis lui de Duhul cel
 Sfînt să nu vază moartea mai înainte pînă
 nu va vedea pre Hristosul Domnului. Și
 veni cu Duhul în besearică, și cînd dusără
 înlăuntru părinții pre Coconul Iisus, să facă
 ei pentru El cum era obiceiul Legii, Și
 el luo pre El în brațele lui și binecuvîntă
 pre Dumnezău și zise: „Acum, slobozează-
 te pre sluga Ta, Doamne, după cuvîntul Tău,
 cu pace. Că văzură ochii miei mîntuirea
 Ta, Carea ai gătit înaintea feații a tuturor
 noroadelor: Lumină întru descoperirea
 limbilor și slavă norodului Tău, Israil“.
 Și era Iosif și muma Lui mirîndu-se de ceale
 grăite pentru El. Și blagoslovi pre ei Si-
 meon și zise cătră Mariam, muma Lui: „Iată,
 Acesta zace spre cădearea și sculara a mul-
 tora întru Israil, și întru semnu împotrivă
 grăindu-să (Și ție sîngură sufletulu-ț va
 pătrunde sabie), ca să să descoapere de la
 multe inimi cugete“. Și era Anna proroci-
 ța, fata lui Fanuil, den ruda lui Asir, aceasta
 era petrecută în zile multe, lăcuînd cu băr-
 batul ei șapte ani den fecioria ei. Și ea
 văduvă, ca de 80 și patru de ani, carea nu
 să depărta de la besearică, cu posturi și cu
 rugăciuni slujind noaptea și ziua. Și aceas-
 ta într-acel ceas stînd, să mărturisiia Domnu-
 lui, și grăiia de El tuturor celor ce aștepta
 răscumpărarea în Ierusalim. Și deaca săvîr-
 șiră toate ceale după Leagea Domnului, să
 întoarseră în Galilea, în orașul lor, în Nazaret.
 Iară Cuconul creștea și Să întăriia cu duhul,
 împlîndu-Se de înțelepție, și darul lui Dum-
 nezău era preste El. Și părinții Lui mer-
 gea, în toți anii, în Ierusalim, la praznicul
 Paștilor. Și cînd fu de 12 ani, suindu-se
 ei în Ierusalim, dupre obiceiul praznicului,
 Și sfîrșind zilele cînd să întorcea ei, rămase
 Iisus Cuconul în Ierusalim, și n-au știut Io-
 sif și muma Lui. Și gîndînd ei a fi El în-
 tru cei împreună-călători, mearseră cale de
 o zi, și-L căuta pre El pren rudenii și în
 cunoscuți. Și, neaflîndu-L, să întorseră
 în Ierusalim, căutînd pre El. Și fu după
 a treia zi, aflară pre El în besearică, șazănd
 în mijlocul dascalilor, ascultîndu-i și întrebînd
 pre ei. Și toți carii auziia pre El să
 mira de înțelepciunea și de răspunsurile
 Lui. Și văzîndu-L pre El, să mirară; și
 zise muma Lui cătră El: „Fiiule, că ce fă-
 cuș noao așa? Iată, ta' Tău și eu, dorînd, Te
 căutam pre Tine“. Și zise cătră ei: „Ce
 e de Mă căutați? Au nu știiați că Mi să ca-
 de Mie a fi întru cealea ale Tatului Mie?“
 Iară ei nu înțeleasără cuvîntul care grăi lor.
 Și pogorî cu ei și veni în Nazaret și era
 ascultătoriu de ei. Și muma Lui ținea toate

52 cuvintele acestea întru inima ei. Și Iisus creștea întru înțelepție și vîrstă și în dar, lîngă Dumnezeu și lîngă oameni.

CAP III

1 **L**ară în al cinciesprăzece ani ai domniei lui Tiverie Chesariu, domnind în Iudea Pilat den Pont, și Irod biruind a patra parte de Galileea, și Filip, fratele lui, biruind a patra parte den Itirea și den țara Trahoniei, și Lisanie, den Avilenea a patra parte biruind,

2 Pe vreamea arhierilor Anii și Caiafei, fu cuvîntul lui Dumnezeu pre Ioan, fiiul Zahariei, în pustie. Și veni în tot împrejurul Iordanului, propoveduind botezul pocăinței, în iertăciunea păcatelor. Cumu e scris în cartea cuvintelor Isaiei prorocul, zicînd:

3 „Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, direapte faceți cărările Lui.

4 Toată valea să va împlea, și tot muntele și măgura să va smeri, și ceale strîmbe vor fi direapte, și ceale aspre spre căi neatede.

5 Și va vedea tot trupul mîntuirea lui Dumnezeu.” Deci grăia mulțimei cei ce mergea să să boteaze de la el: „Nașteri de năpîrci, cine au arătat voao să fugiți de mînia cea viitoare? Faceți, dară, roduri destoinice pocăinței și nu înceapereți a grăi întru voiș ‘Tată avem pre Avraam’, că zic voao că poate Dumnezeu den ceaste pietri a rîdica feciori lui Avraam. Și iată și săcurea la rădăcina copacilor zace, deci tot pomul carele nu face rod bun taie-se și în foc aruncă-să.”

6 Și întrebă pre el mulțimea, zicînd: „Dară ce vom face?” Și, răspunzînd, zise lor: „Cine are doao veșminte să dea celuia ce n-are, și cela ce are bucate așijderea să facă.”

7 Și veni și vameși să să boteaze, și ziseră cătră el: „Învățătoriuile, ce vom face?”

8 Iară el zise cătră ei: „Nemică mai mult decât vă e rînduită faceți.” Și întrebă și slujitorii pre el, zicînd: „Dară noi ce vom face?” Și zise lor: „Pre nimeni să nu clintiți, nici-i năpăstuiți, ce destui fiți cu cîștigurile voastre.”

9 Și așteptînd oamenii și cugetînd toți întru inimile lor de Ioan, nu cumva el va fi Hristos, Răspunse Ioan, zicînd tuturor: „Eu cu apă botez pre voi, ce vine Cel mai tare de mine, Căruia nu-s destoinic să dezleg cureaua încălțămintelor Lui. Acela va boteza pre voi cu Duhul Sfînt și cu foc, Căruia i-e lopata în mîna Lui și curățește aria Lui, și va strînge grîul în jîcnița Lui, iară paiele le va arde cu foc nestinsu.”

10 Deci multe și altele mîngîindu, binevestiia oamenilor. Iară Irod, al patrulea biruitoriu, fiind muștrat de el pentru Irodiada, muiarea lui Filip, frate-său, și pentru toate realele care făcuse Irod, Adaose și aceasta preste toate, și închise pre

Ioan în temniță. Și fu deaca să botezără toți oamenii, și Iisus botezîndu-se și rugîndu-se, să să fie deșchis ceriul și să Să fie pogorît Duhul cel Sfînt în chip de trup, ca un porumb, spre El, și glas den ceriu să să fie făcut, zicînd: „Tu ești Fiiul Mieu cel iubit, în Tine binevruiu.”

11 Și Acesta era Iisus începînd a fi ca de treizeci de ani (cum să părea), fiiul lui Iosif al lui Ili, Al lui Matthat, al lui Levi, al lui Melhi, al lui Iaina, al lui Iosif, Al lui Mattathie, al lui Amos, al lui Naum, al lui Esli, al lui Nagghia, Al lui Maath, al lui Mattathie, al lui Semei, al lui Iosif, al lui Iuda, Al lui Iona, al lui Risa, al lui Zorovavel, al lui Salathiil, al lui Niri, Al lui Melhi, al lui Addi, al lui Cosam, al lui Elmodam, al lui Ir, Al lui Iosi, al lui Eleezer, al lui Iorim, al lui Mattha, al lui Levi, Al lui Simeon, al lui Iuda, al lui Iosif, al lui Ionan, al lui Eliachim, Al lui Melea, al lui Mainan, al lui Mattatha, al lui Nathan, al lui David, Al lui Iese, al lui Ovid, al lui Vooz, al lui Salmon, al lui Naason, Al lui Aminadav, al lui Araim, al lui Esrom, al lui Fares, al lui Iuda, Al lui Iacov, al lui Isaac, al lui Avraam, al lui Thara, al lui Nahor, Al lui Saruh, al lui Ragav, al lui Falec, al lui Ever, al lui Sala, Al lui Cainan, al lui Arfaxad, al lui Sim, al lui Noe, al lui Lameh, Al lui Mathusala, al lui Enoh, al lui Iader, al lui Malaleil, al lui Cainan, Al lui Enos, al lui Sith, al lui Adam, al lui Dumnezeu.

CAP IV

1 **L**ară Iisus, plin de Duhul Sfînt, Să înturnă de la Iordan și fu dus de Duhul în pustie, În patruzeci de zile ispitindu-Se de diavolul. Și nu mîncă nemică în zilele acealea, iară sfîrșindu-se acealea, după aceeaa flămînzii.

2 Și zise Lui diavolul: „De ești Fiiul lui Dumnezeu, zi pietrii aceștiia să să facă pîine.”

3 Și răspunse Iisus cătră el, zicînd: „Scris iaste că nu numai pre pîine sîngură va trăi omul, ce pre tot cuvîntul lui Dumnezeu.”

4 Și suind pre El diavolul într-un munte înalt, arătă Lui toate împărățiile lumii într-o minută de vreme. Și zise Lui diavolul: „Ție voiu da toată putearea aceasta, și mărirea lor, că mie e dată, și cui voiu vrea, aceluia o voiu da. Derept aceeaa Tu de te vei închina înaintea mea, ale Tale vor fi toate.”

5 Și, răspunzînd, zise Iisus lui: „Du-te napoia Mea, satano, că scris iaste: Să te închini Domnului Dumnezeului tău, și Aceluia numai să slujești.”

6 Atuncea duse pre El în Ierusalim și-L puse spre arepa besarecii, și zise Lui: „De

ești Fiiul lui Dumnezeu, pune-Te pre Tine
 10 de aici jos, Că scris iaste că: Îngerilor
 Lui porunci-va de Tine, să Te păzască.
 11 Și cum preste mîni rădica-Te-vor, să nu
 cîndva poticnești de piatră piciorul Tău“.
 12 Și răspunzînd, zise Iisus lui că: „S-au zis:
 Să nu ispitești pre Domnul Dumnezeu tău“.
 13 Și sfîrșind toată ispita diavolul, să duse de
 14 la El pînă la o vreme. Iară Iisus Să în-
 toarse cu putearea Duhului în Galilea și ieși
 15 veaste de El în tot împrejurul. Și El învă-
 16 ță în adunările lor, slăvindu-se de cătră toți.
 17 Și veni în Nazaret, unde era crescut, și
 18 înătră, după obiceiul Lui, în ziua sîmbetelor
 în adunare și Să sculă să cetească. Și s-au
 19 dat Lui cartea Isaiei prorocul. Și, deșchizînd
 20 cartea, află locul unde era scris: „Duhul
 Domnului pre Mine, pentru care lucru M-au
 21 uns pre Mine bine să vestesc săracilor, M-au
 22 trimis să vindec pre cei zdrobiți cu inima;
 a propovedui robilor slobozie și orbilor
 23 vedea; a trimite pre cei sfărîmați întru
 slobozire, A propovedui an Domnului
 24 priimit“. Și, închizînd cartea, dîndu-
 25 o slugii, șazu; și ochii tuturor den sinagog era
 26 căutînd spre El. Și începu a zice cătră
 27 ei că: „Astăzi să împlu Scriptura aceasta în
 28 urechile voastre“. Și toți mărturisiia Lui
 29 și să mira spre cuvintele ceale de dar, carele
 30 ieșiia den rostul Lui, și zicea: „Au nu iaste
 31 Acesta feciorul lui Iosif?“ Și zise cătră
 32 ei: „Cu adevăr veți zice Mie pilda aceasta:
 ‘Vraciule, vindecă-te însuți; cite am auzit
 33 că s-au făcut în Capernaum, fă și aceea în
 34 moșia Ta““. Și zise: „Adevăr grăiesc voao,
 35 că nice un proroc priimit iaste în moșia lui.
 36 Ce adevăr zic voao, multe văduve era în
 37 zilele lui Ilie în Israil, cînd să încuie ceriul
 38 la trei ani și șase luni, cît fu foamete mare
 39 preste tot pămîntul. Și nici cătră una
 40 de acestea nu fu trimis Ilie, ce numai la
 41 Sarepta Sidonului, la o muiare văduo. Și
 42 mulți stricați era în zilele lui Eliseiu proroc
 43 întru Israili, și nice unul de ei nu se curăți,
 44 fără numai Neeman Sirianul“. Și să îm-
 45 plură toți de mînie, în adunare, auzînd
 46 acestea. Și sculîndu-se, scoaseră pre El
 47 afară den oraș, și-L duseră pre El pînă în
 48 sprînceana muntelui, pre carele cetatea lor
 49 era zidită, ca să-L împingă pre El. Iară
 50 El, trecînd pren mijlocul lor, mergea.
 51 Și pogorî în Capernaum, în orașul Galileii,
 52 și învăța pre ei în sîmbete. Și să mira
 53 de învățătura Lui, că cu destoinicie era
 54 cuvîntul Lui. Și în sinagog era un om,
 55 avînd duh drăcesc necurat, și strigă cu glas
 56 mare, Zicînd: „Lasă, ce e noao și Ție,
 57 Iisuse Nazarineane? Venit-ai să pierzi
 58 pre noi? Știut e cine ești: Cel Sfînt al lui
 59 Dumnezeu““. Și certă Iisus pre el,
 60 zicînd: „Înfrînează-te, și ieși dentr-în-

sul“. Și aruncînd pre el dracul în mijloc,
 36 ieși dentr-însul, nemică stricîndu-l. Și să
 37 făcu spaimă spre toți și grăia unul cătră alt,
 38 zicînd: „Ce e cuvîntul acesta? Că cu volnicie
 39 și cu putearea poruncește duhurilor necura-
 40 te, și ies“. Și ieșiia glas de El preste tot lo-
 41 cul împrejurului. Și sculîndu-Să Iisus den
 42 sinagoga, înătră în casa lui Simon. Iară soacra
 43 lui Simon era prinsă de friguri foarte și ruga
 44 pre El pentru ea. Și stînd asupra ei, certă
 45 frigurile și o lăsară pre ea, și numaidecît scu-
 46 lîndu-să slujia lor. Iară apuind soarele,
 47 toți carii avea bolnavi de multe fealiuri de
 48 boale aducea pre ei cătră El, iară El pre
 49 fieșcarele den ei puindu-și mînil, au vinde-
 50 cat pre ei. Și ieșiia și draci den mulți,
 51 strigînd și grăind că „Tu ești Hristos, Fiiul
 52 lui Dumnezeu“. Și certînd, nu lăsa să gră-
 53 iască acestea, pentru că știa pe Hristos că
 54 El iaste. Și făcîndu-să zio, ieșînd mearse
 55 în loc pustiu, și mulțimea Îl căuta pre El
 56 și veniră pînă la El, și opriia pre El ca să nu
 57 meargă de la ei. Iară El zise cătră ei că:
 58 „Și altor orașă Mi să cade să vestescu îm-
 59 părăția lui Dumnezeu, că pentr-aceasta
 60 sînt trimis“. Și propoveduia în sinago-
 61 gurile Galileii.

CAP V

1 i fu cînd mulțimea împresura pre
 2 El să auză cuvîntul lui Dumnezeu,
 3 și El sta lîngă iazerul Ghenesaretu-
 4 lui, Și văzu doao vase stînd lîn-
 5 gă iazer, iară pascarii, ieșînd dentr-
 6 însăle, spăla mreșile. Și întrînd într-unul
 7 den vase care era al lui Simon, rugă pre el
 8 de la pămînt să-l delunge puținel. Și șazînd,
 9 învăța den vasu pre mulțime. Iară deaca
 10 încetă grăind, zise cătră Simon: „Du-l la
 11 adîncă și aruncați mreșile voastre spre vînat“.
 12 Și răspunzînd Simon, zise Lui: „Dascale,
 13 toată noaptea ostenindu-ne, nemică n-am
 14 prinsu, iară pe cuvîntul Tău arunca-voiu
 15 mreșă“. Și făcînd aceasta, prinsără mul-
 16 țime multă de pești, de să rumpea mreșă
 17 lor. Și făcură semnu părtașilor celor den
 18 cela vas ca să vie să le ajute lor, și veniră și
 19 împlură amîndoao vasele, cît afunda eale.
 20 Și văzînd Simon Petăr, căzu la genuchele lui
 21 Iisus, zicînd: „Ieși de la mine, că om păcă-
 22 tos sînt, Doamne“. Că spaima cuprinsease
 23 pre el, și pre toți carii era cu el, de vîna
 24 rea peștilor care prinsără. Așijderea și Iacov
 25 și Ioan, feciorii lui Zevedeu, carii era soții
 26 lui Simon; și zise Iisus cătră Simon: „Nu
 27 te teame, de acum vei vîna oamenii“.
 28 Și trăgînd vasele la pămînt, lăsînd toate,
 29 mearsără după El. Și fu cînd era El
 30 într-un oraș, și iată un om plin de strică-
 31 ciune și, văzînd pre Iisus, căzînd pre

fața lui, rugă pre El grăind: „Doamne, de-ai
 13 vrea, poți să mă curățești“. Și tinzînd
 mîna, atinse pre el, zicînd: „Voiu, curățeș-
 te-te“. Și atunci să duse stricăciunea de
 14 la el. Iară El porunci lui nemăruî să nu
 spuie; „Ce mergi și te arată preotului, și du
 pentru curățenia ta cum au poruncit Moisi,
 15 spre mărturie lor“. Iară mai vîrtos să
 tindea cuvîntul de El și să aduna mulțime
 multă să auză și să vindece de la El de
 16 boalele lor. Iară El era dîndu-să în laturi,
 17 în pustiiuri, și să ruga. Și fu într-o una de
 zile și El era învățînd, și era șazănd fariseii
 și dascalii legii, carii era veniț den toate
 satele Galileii, și Iudeii, și Ierusalimului, și
 18 putearea Domnului era spre ca să vindece
 pre ei. Și iată oameni purtînd în pat un
 om carele era slăbănog, și cerca să-l ducă
 19 înlăuntru, să-l puie înaintea Lui; Și ne-
 aflînd pre unde l-ar duce pre el, pentru mul-
 țimea, suindu-se în pod, pren cărmizi,
 20 sloboziră pre el cu pățiceanul în mijloc,
 înaintea lui Iisus. Și văzînd credința lor,
 zise lui: „Omule, iartă-să ție păcatele tale“.
 21 Și începură a cugeta cărturarii și fariseii,
 zicînd: „Cine iaste Acesta, Carele grăiaște
 hule? Cine poate ierta păcatele, fără sîngur
 22 Dumnezău?“ Iară Iisus, știind cugetele
 lor, răspunzînd zise lor: „Ce cugetați întru
 23 inimile voastre? Ce iaste mai lesne a zice
 ‘Iartă-ți-se păcatele tale’ sau a zice ‘Scoală
 24 și îmblă’? Iară ca să știț că puteare are
 Fiiul Omenesc pre pămînt a ierta păcatele
 (zise slăbănogului), ție zic: Scoală și, luînd
 25 patul tău, pasă acasă-ț“. Și îndată scu-
 lîndu-se înaintea lor, luîndu-ș pre carele
 zăcuse, mearse la casa lui slăvind pre Dum-
 26 nezău. Și spaimă luo pre toți, și slăviia
 pre Dumnezău, și să împlură de frică, zicînd
 27 că: „Văzum minuni astăzi“. Și după aceas-
 tea ieși, și văzu pre un vameș, anume Levi,
 șazănd la vamă, și zise lui: „Vino după Mine“.
 28 Iară el, lăsînd toate, sculîndu-se dusă-să
 29 după El. Și făcu Levi Lui ospăț mare în
 casa lui. Și era mulțime de mitarnici multă
 30 și de alții carii șădea cu ei. Și cîrtiia cărtu-
 rarii lor și fariseii pre ucenicii Lui, zicînd:
 „Pentru ce cu mitarnicii și cu păcătoșii mîn-
 31 cați și beați?“ Și, răspunzînd, Iisus zise
 lor: „Nu le trebuiaște sănătoșilor vraci, ce
 32 bolnavilor. N-am venit să chem pre direpți,
 33 ce pre păcătoși la pocăință“. Iară ei ziseră
 Lui: „Direp ce ucenicii lui Ioan postesc adea-
 se și rugăciuni fac, așijderea și ai fariseilor,
 34 iară ai Tăi mănîncă și beau?“ Iară El zise
 lor: „Au puteț face pre fiii casei mirelui,
 într-o cît iaste Mirele cu ei, să postească?
 35 Ce vor veni zile și cînd să va lua de la ei
 Mirele; atunci vor posti în zilele acealea“.

Zicea lor și pildă, că: „Nimeni peatec de 36
 veșmînt nou va pune pre veșmînt vechiu,
 iară de nu, și cel nou se va sparge, și la cel
 vechiu nu să tocmeaște cel de la cel nou.
 Și nimeni nu bagă vin nou în foi vechi, iară 37
 de nu, rumpe-va vinul cel nou foi; și el să
 va vărșă și foi vor peri. Ce vinul nou în 38
 foi noi să-l puie și amîndoi să vor ținea.
 Și nimeni, cine bea vechiu, nu va vrea 39
 numaicît nou, că zice: Mai bun iaste cel
 vechiu“.

CAP VI

i fu în a doao sîmbătă dentîiu, tre- 1
 cea El pren sămănături, și zmulgea
 ucenicii Lui spicele și mînca, fre- 2
 cîndu-le în mîni. Iară unii den
 farisei ziseră lor: „Ce faceț carea nu să cade 3
 a face în sîmbete?“ Și, răspunzînd Iisus,
 zise lor: „Nici aceasta n-aț cetit, ce au făcut 4
 David cînd flămînzi el și ceia ce era cu el?
 Cum au intrat în casa lui Dumnezău și 5
 pînile sfinte le luo și mîncă, și deade și
 celora ce era cu el, carele nu să cădea să 6
 mînînce fără numai preoții. Și zicea lor
 că „Fiiul Omenesc Domn iaste și sîmbetei“.
 Și fu și într-altă sîmbătă de întră El în 7
 sinagog și învăța. Și era acolo un om căruia
 mîna cea direaptă era uscată. Și lua amî- 8
 nte cărturarii și fariseii, au doară sîmbăta va
 vindeca, ca să afle hulă asupra Lui. Iară 9
 El știa cugetele lor și zise omului celuia ce
 avea mîna uscată: „Scoală și stăi în mijloc“;
 iară el sculîndu-se stătu. Zise drept 10
 aceea Iisus lor: „Întreba-voiu pre voi ce să
 cade în sîmbete, bine a face au rău a face?
 Suflet a-l mîntui au a-l piarde?“ Și cău- 11
 tînd spre ei toți împrejur, zise omului:
 „Tinde mîna ta“. Iară el făcu așa și să alcătui
 mîna lui sănătoasă, ca și ceaealaltă. Iară 12
 ei să împlură de nebulie, și grăia unul cătră
 alt ce oare ară face lui Iisus. Și fu în zilele 13
 acealea, ieși în munte să să roage, și înoptă
 acolo întru rugăciunea lui Dumnezău. Și 14
 cînd fu la zio, chemă ucenicii Lui și, alegînd
 dentr-înșii doisprăzeace, pre care și Apostoli
 îi numi, Pre Simon, pre carele și Petăr îl 15
 numi, și pre Andrei, fratele lui, pre Iacov și
 pre Ioan, pre Filip și Vartholomeiu, Pre 16
 Mattheiu și Thoma, pre Iacov al lui Alfeo
 și pre Simon, carele-l chema Zilotin, Pre 17
 Iuda a lui Iacov și pre Iuda Iscariotis, carele
 fu și vînzătoriu, Și, pogorîndu-Se cu ei, 18
 stătu în loc șăsu, și mulțimea ucenicilor
 Lui, și mulțime multă de nărod den toată
 Iudea și den Ierusalim, și după lîngă marea
 Tirului și a Sidonii, carii venise să asculte
 pre El și să vindece de boalele lor,
 Și carii să chinuia de duhure necurate, și 19
 să vindeca. Și toată mulțimea căuta

să să atingă de El, că puteare ieșia den El
 20 și vindeca pre toți. Iară El, rădicînd
 ochii Lui spre ucenicii Săi, grăia: „Fericîți
 21 săracii, că a voastră iaste împărăția lui Dum-
 nezău. Fericîți carii flămînziți acum, că
 22 sătura-vă-veți. Fericîți carii plîngeți acum,
 că veți rîde. Fericîți veți fi cînd vor urî
 pre voi oamenii și cînd vă vor despărți,
 și vă vor ocări și numele vostru ca un rău
 23 îl vor scoate, pentru Fiiul Omenesc. Bucu-
 rați-vă într-aceaea zi și săltați, că iată, plata
 voastră multă iaste în ceriu; pentru că ca
 24 aceastea făcea prorocilor părinții lor. Ce
 vai voao, bogaților, că ați luat mîngîierea
 25 voastră. Vai voao, sătuilor, că veți flă-
 mînzi, vai voao carii rîdeți acum, că veți jăli
 26 și veți plînge. Vai, cînd bine vor zice voao
 oamenii, că așa făcea prorocilor mincinoși
 27 părinții lor. Ce voao zic, cestora ce auziți:
 Iubiți pre vrăjmașii voștri, bine faceți celo-
 28 ra ce vă urăsc pre voi. Bine-grăiți pre
 cei ce vă blastămă și vă rugăți pentru ceia
 29 ce vă dodeiescu pre voi. Celui ce te lo-
 veaște preste falcă, întoarce-i și ceaalaltă,
 și de la cela ce-ți ia veșmîntul, și cămașa nu-i
 30 opri. Și la tot cel ce ceare de la tine dă-i;
 31 și de la cela ce-ți ia ale tale nu le ceare. Și
 cum veți să facă voao oamenii, și voi faceți
 32 lor așijderea. Că de veți iubi pre ceia ce
 iubesc pre voi, ce har iaste voao? Că și
 33 păcătoșii iubesc pre ceia ce iubesc pre ei.
 Și de veți face bine celor ce fac voao bine,
 care har iaste voao? Că și păcătoșii fac
 34 aceasta. Și de veți împrumuta celora de
 la carii nădejduiți că veți lua, care har iaste
 voao? Că și păcătoșii pre păcătoși împrumu-
 35 tează, ca să ia întocma. Dirept aceaea
 iubiți pre vrăjmașii voștri și bine faceți și
 împrumutați, nemică nenădejduindu-vă, și
 va fi plata voastră multă, și veți fi fii Celui
 Nalt, că El bun iaste cătră cei nemulțămî-
 36 tori și răi. Fiți drept aceaea miloș, cum
 37 și Tatăl vostru milos iaste. Și nu judecați
 și nu vă veți judeca; nu osîndireți și nu vă
 veți osîndi; sloboziți și vă veți slobozi.
 38 Dați și să va da voao măsură bună, îndesată
 și scuturată, și pre deasupra vărsîndu-se
 da-vor în sînul vostru, că cu aceaeaș măsură
 care veți măsura, măsura-să-va voao“.
 39 Și zise lor pildă: „Au doară poate orb
 pre orb să-l ducă pre cale? Au nu vor cădea
 40 amîndoi în groapă? Nu iaste ucenicul
 mai presus de dascalul său; iară întemeiat
 41 fiind, tot va fi ca dascalul său. Și cauți
 așapocul în ochiul fratelui tău, iară bîrna
 42 ce e în ochiul tău nu socotești. Sau cum
 poți zice fratelui tău: ‘Frate, lasă să
 scoți așapocul cel den ochiul tău’, tu
 bîrna cea den ochiul tău nu văzînd? Fătar-

nice, scoate întîiu bîrna den ochiul tău, și
 atuncea vei căuta să scoți așchia cea den
 43 ochiul fratelui tău. Că nu iaste pom bun
 carele face roada putredă, nici pom putred
 44 făcînd poame bune. Că tot pomul den
 rodul lui să conoaște; că nu culeg den spin
 smochine, nici den măceș struguri. Omul
 45 bun den comoara inimii sale cea bună scoate
 binele, și omul rău den comoara rea a ini-
 mii sale scoate răul. Că den prisosirea inimii
 grăiaște gura lui. Dară ce Mă chemați
 46 ‘Doamne, Doamne’, și nu faceți ceale ce
 zic? Tot cela ce va veni cătră Mine și
 47 aude cuvintele Meale și le face, arăta-voiu
 voao cui iaste aseamene: Aseamenea iaste
 48 omului ce zidește casă, carele săpă și
 adîncă și puse temelie preste piatră, și,
 făcîndu-se năboiu, lovi apa de casa aceaea,
 și nu o putu clăti pre ea, că era întemeiată
 pre piatră. Iară cela ce au auzit, și n-au
 49 făcut, aseamene iaste omului ce au zidit
 casă pre pămînt fără temelie, în carea lovi
 apa, și numai cît căzu, și fu spărtura casei
 aceia mare“.

CAP VII

ară de vreamă ce sfîrși toate cu-
 vintele Lui întru auzirea oamenilor,
 1 întră în Capernaum. Iară sluga
 2 unui sutaș, bolnav fiind, vrea să
 moară, carele era la el cinstit. Și
 3 auzînd de Iisus, trimise la El bătrînii iudeilor,
 rugînd pre El ca să vie să mîntuiască pre sluga
 4 lui. Iară ei venînd cătră Iisus, rugară pre El
 foarte, zicînd că: „E destoinic căruia va da
 5 aceasta, Că iubeaște limba noastră și
 sinagogul el l-au făcut noao“. Iară Iisus
 6 mergea cu ei și, nefiînd departe El de casă,
 trimise la El sutașul priateni, zicînd Lui:
 „Doamne, nu te osteni, că nu-s destoinic ca
 să întri supt acoperemîntul meu. Pentru
 7 aceaea nice pre mine mă învredniciu să viu
 cătră Tine, ce zi cu cuvîntul și să va vindeca
 feciorul meu, Că eu încă sînt om supt pu-
 8 teare rînduit, avînd supt mine slujitori, și
 zic cestuia: ‘Pasă’, și mearge, și altuia ‘Vino’,
 și vine, și slugii meale: ‘Fă aceasta’, și face“.
 9 Iară auzînd aceastea Iisus, Să miră de el și,
 întorcîndu-Se, zise mulțimei ce mergea după
 El: „Zic voao că nici în Israil atîta credință
 n-am aflat“. Și înturnîndu-se carii era
 10 trimiș acasă, aflară sluga cea bolnavă
 sănătoasă. Și fu a doua zi, mergea în
 11 orașul ce să chema Nain, și cu El mergea
 ucenicii Lui destui și mulțime multă.
 12 Iară cum să apropie cătră poarta orașului,
 și iată, să scotea afară un mort, unul năs-
 cut fiiu mumei lui, și ea era văduo, și mul-
 13 țime multă den oraș cu ea. Și văzînd
 pre ea Domnul, I să făcu milă de ea și
 zise: „Nu plînge“. Și apropiîndu-Se, 14

Să atinse de coșciug (iară ceia ce-l ducea stătură) și zise: „Voinice, ție zic, scoală!“

15 Și șazu mortul, și începu a grăi; și-l deade
16 pre el mumei lui. Și luo frică pre toți,
și slăviia pre Dumnezău, zicînd că: „Proroc
mare S-au sculat întru noi și cum au socotit
17 Dumnezău pre norodul Lui“. Și ieși cu-
vîntul acesta în toată Iudea pentru El și
18 în tot împrejurul locului. Și deaderă
veaste lui Ioan ucenicii lui de aceastea de
toate și, chemînd pre doi den ucenicii săi,
19 Ioan Trimise-i cătră Iisus, zicînd: „Tu
ești Cella ce vine au pre altul așteptăm?“
20 Și venind cătră El, bărbații zisă: „Ioan
Botezătorul ne-au trimis pre noi la Tine
zicînd: Tu ești Cella ce vine au altul vom
21 aștepta?“ Și într-acei ceas vendecă pre
mulți de boale și de rane și de duhuri
necurate, și a mulți orbi deade vedea.
22 Și, răspunzînd, Iisus zise lor: „Meargeți,
dați știre lui Ioan cealea ce ați văzut și
ați auzit: că orbii vădu, șchiopii îmblă,
stricații să curățescu, surzii aud, morții
23 înviază, Săracii să binevestescu; și fericit
24 iaste cella ce nu să va sminti în Mine“. Și
ducîndu-să vestitorii lui Ioan, începu a grăi
mulțimei de Ioan: „Ce ați ieșit în pustie a
vedea? Trestie de vînt clătindu-să? Dară
25 ce ați ieșit a vedea? Om în veșminte moi
îmbrăcat? Iată, cei cu veșminte slăvite și
în desfătăciune fiind, la împărății sînt.
26 Dară ce ați ieșit a vedea? Proroc? Adevăr
27 zic voao: și mai mult decît proroc. Acesta
iaste de carele e scris: ‘Iată Eu trimiț solul
Mieu înaintea feații Tale, carele va găti calea
28 Ta, înaintea Ta’. Că zic voao că: Întru
născuți den muieri nimeni nu e mai mare
proroc decît Ioan Botezătorul; iară carele
e mai mic întru împărăția lui Dumnezău,
29 mai mare de el iaste“. Și tot norodul
auzînd, și vameșii au făcut drept pre Dum-
nezău, botezați fiind cu botezul lui Ioan.
30 Iară fariseii și legiuitorii sfatul lui Dumne-
zău lepădară de la ei, nebotezîndu-să de la
31 el. „Cu ce voiu asămăna oamenii neamu-
lui acestuia? Și cu ce sînt aseamenea?
32 Aseamenea sînt coconilor căroră șad în tîr-
gu și strigă unii cătră alalți, zicînd: ‘Fluie-
rat-am voao și n-ați jucat, cîntam de jale și
33 n-ați plîns’. Că veni Ioan Botezătorul, nici
pîine mîncînd, nici vin bînd, și ziceți: ‘Drac
34 are’. Veni Fiul Omenesc, mîncînd și bînd,
și ziceți: ‘Iată om mîncătoriu și băutoriu
de vin, vameșilor priaten și păcătoșilor’.
35 Și înțelepciunea să îndireptă de la toți
36 fiii ei“. Și rugă pre El unul den farisei
ca să mănînce cu el și, întrînd în casa
37 fariseului, șazu. Și iată, o muiare den
oraș, carea era păcătoasă, știind că șade în

casa fariseului, aducînd un alavastru cu
unsoare Și, stînd lîngă picioarele Lui, 38
den dos, plîngînd, începu a spăla picioarele
Lui cu lacrimi, și cu părul capului ei ștergea,
și săruta picioarele Lui, și le ungea cu un-
soarea. Și văzînd fariseul carele chemase 39
pre El, zise întru sine, zicînd: „Acesta de-ari
fi proroc, ar ști cine e și ce muiare e carea
să atinge de El, că iaste păcătoasă.“ Și 40
răspunzînd Iisus, zise cătră el: „Simone,
am a-ț zice oarece“. Iară el zise: „Învăța-
toriu, zi!“ „Doi datornici era unui îm- 41
prumutătoriu, unul era datoriu cu cinci
sute de dinari, iară altul cu cincizeci. Și 42
neavînd ei să plătească, amîndurora le-au
dărui. Spune-mi dară care den ei mai mult
pre el va îndrăgi?“ Răspunzînd Simon, 43
zise: „Pare-mi că cella ce cel mai mult i-au
dărui“. Iară El zise lui: „Dirept judecași“.
Și întorcîndu-Se cătră muiare, zise lui Si- 44
mon: „Vez această muiare? Întraiu în casa
ta, apă pre picioarele Meale nu dedeș, iară
aceasta cu lacrimi spală picioarele Meale
și cu părul capului ei le șterse. Sărutare 45
nu-Mi dedeși, iară aceasta de cînd am întrat
nu lipsi sărutîndu-Mi picioarele. Cu unt- 46
delemn capul Mieu n-ai uns, iară aceasta cu
mir unse picioarele Meale. Pentru carea zic
ție: Iartă-se păcatele ei ceale multe, că iubi
mult. Iară căruia să iartă puțin, puțin
iubeaște“. Și zise ei: „Iartă-ți-se păcatele 47
tale“. Și începură carii șadea împreună a
zice întru sine: „Cine iaste Acesta carele și
păcatele iartă?“ Și zise cătră muiare:
„Credința ta te mîntui, pasă în pace“.

CAP VIII

i fu după aceea, și El făcea cale 1
pren cetate și pren sate, propo-
veduind și vestind împărăția lui 2
Dumnezău; și cei 12 cu El, Și
niște muieri carele era vindecate
de duhuri reale și de boale, Maria carea să
chama Magdalina, den carea ieșise 7 draci,
3 Și Ioana, muiarea Huzei, diregătorului lui
Irod, și Sosanna, și altele multe, carele
slujiia Lui den avearea lor. Și adunîndu-se 4
mulțime multă și cei de pren cetăți, mer-
gînd cătră El, zise pren pildă: „Ieși să- 5
mănătoriu să samene sămînța lui. Și sămă-
nînd el, una căzu lîngă cale și o călcară 6
și pasările ceriului mîncară-o. Și alta
căzu pre piatră și, răsărînd, să uscă, pen- 7
tru că nu avea răvneală. Și alta căzu
în mijlocul spinilor și, crescînd spinii 8
dempreună, o necară pre ea. Și alta
căzu în pămînt bun și, crescînd, făcu rod 9
de o sută de ori mai mult“. Aceastea grăind,
striga: „Cine are urechi de auzire, să auză“.
Deci întrebă pre El ucenicii Lui, zicînd: „Ce 9
iaste pilda aceasta?“ Iară El zise: „Voao 10

dată e a ști taina împărăției lui Dumnezeu, iară altora în pilde, ca văzînd să nu vază, și auzînd să nu priceapă. Iară pilda e aceasta: Sămînța iaste cuvîntul lui Dumnezeu. Iară cei de lingă cale sînt ceia ce aud, după aceea vine diavolul și ia cuvîntul de la inima lor, să nu cumva, crezînd, să să spăsască. Iară cei de pre piatră, carii, deaca aud, cu bucurie priimesc cuvîntul, și aceștea rădăcină nu au, carii după vremea cred, și în vremea dodeialii să despart. Iară carea cade în spini, aceștea sînt carii, auzînd, și de griji, și de bogății, și de dulcele vieții să înecă și rod nu aduc. Iară carea cade în pămînt bun, aceștea sînt carii, întru inimă bună și curată, cuvîntul auzit ținu-l și rod fac întru răbdare. Că nimeni, lumina aprinzînd, nu va acoperi pre ea cu vasul sau supt pat să o puie, ce în sfeașnic o pune, ca ceia ce întră să vază lumina. Că nu iaste ascuns care nu să va face arătat, nice ascunsă ca să nu să cunoască și la aiave să nu vie. Deci căutaț cum auziț, că: Cine are da-i-să-va, și cela ce n-are, și ce-i pare că are lua-să-va de la el“. Și veniră la El muma și frații Lui, și nu să putea împreuna cu El, pentru mulțimea. Și-I deaderă veaste Lui, zicîndu-I: „Muma Ta și frații Tăi stau afară, vrînd să Te vază“. Iară El, răspunzînd, zise lor: „Muma Mea și frații Mieii aceștea sînt, carii ascultă cuvîntul lui Dumnezeu și-l fac“. Și fu într-o zi, și El întră într-un vas, și ucenicii Lui; și zise cătră ei: „Să treacem de ceaea parte de iazer“. Și să sloboziră. Și mergînd ei cu luntrea, adormi. Și să scorni în iazer viŃor de vînt, și să împlea și perii. Și venind la El, deșteptară-L, zicînd: „Dascal, dascal, perim“. Iară El, deșteptîndu-Să, certă vîntul și valurile apei, și se încetă și fu leniște. Zise lor: „Unde iaste credința voastră?“ Deci înfricoșîndu-să, să mira, grăind unii cătră alalți: „Oare cine iaste Acesta, că și vînturilor și apelor poruncește, și ascultă pre El?“ Și mearsără în ținutul gadareanilor, carea iaste împotriva Galileii. Iară ieșînd ei la uscat, timpină pre El un om den oraș, carele avea draci de multă vreme, și în veșminte nu să îmbrăca, și în casă nu mînea, ce în morminte. Și văzînd pre Iisus și strigînd, căzu la El, și cu glas mare zise: „Ce e mie și Ție, Iisus, Fiiul lui Dumnezeu Celui Înalt? Rogu-Te să nu mă muncești“. Că poruncia duhului necurat să iasă den om, că de mulți ani l-au fost hrăpit pre el, și să lega cu lanțuri și cu obezi păzîndu-să, și rumpînd legăturile, să ducea de dracul în pustie. Și întrebă pre el Iisus, zicînd: „Ce ți-e numele?“ Iară el zise: „Legheon“, că mulți draci întrase în el. Și ruga pre

El ca să nu le poruncească lor să meargă în adînc. Și era acolo un cîrd de porci mulți pascînd în măgură, și rugară pre El ca să-i sloboză pre ei să între în ei; și îi rîndui. Și ieșînd dracii den om, întrară în porci, și să porni turma de pre țarmure în iazer și să înecă. Și văzînd păstorii ce fu, fugiră, și mergînd, deaderă veaste în oraș și în sate. Și ieșiră să vază ce s-au făcut și veniră cătră Iisus, și aflară șazînd omul den carele ieșiră dracii, îmbrăcat și în minte întregă, șazînd lingă picioarele lui Iisus, și să temură. Și spusără lor și văzînd cum s-au mîntuit cel îndrăcit. Și rugară pre El toată mulțimea den prejurul gadarineanilor să să ducă de la ei, că în frică mare era, iară El, întrînd în vas, să înturnă. Rugă pre El acel om den carele ieșise dracii să fie cu El, ce Iisus slobozî pre el, zicînd: „Întoarnă-te acasă-ți și povestește cîte Ț-au făcut Ție Dumnezeu“. Și mearse pre tot orașul, propoveduînd cîte i-au făcut lui Iisus. Și fu cînd să înturnă Iisus, priimi pre El mulțimea, că toți aștepta pre El. Și iată, veni un om ce-i era numele Iair, carele era mai-mare săborului, și căzînd la picioarele lui Iisus, ruga pre El să între în casa lui, Că avea el numai o fată, ca de doisprăzece ai, și aceaea muriia; iară mergînd El, mulțimea împresura pre El. Și o muiare, fiind în curgere de sînge de doisprăzece ani, carea la vraci cheltuse toată avearea ei, și nu putu nici de la unul să să vindece, Apropiîndu-să den dos, să atinse de marginele veșmintelor Lui și numaidecît stătu cursura sîngelui ei. Atuncea zise Iisus: „Cine să atinse de Mine?“ Și tăgăduindu-să toți, zise Petăr și ceia ce era cu El: „Învățătoriule, de gloate ești cuprînsu și Te împresoară, și zici ‘Cine se atinse de Mine?’“ Iară Iisus zise: „Atinse se de Mine oarecine, că Eu cunoscuia că ieși puteare den Mine“. Și văzînd muiarea că nu putu să să ascunză, tremurînd veni și căzu la picioarele Lui, spuse Lui înaintea a tot norodul pentru care pricină s-au atins de El și cum s-au vindecat îndată. Iară Iisus zise ei: „Cutează, fiică, credința ta te mîntui, pasă în pace“. Încă El grăind, veni oarecine de la mai-marele săborului zicînd lui: „Murit-au fata ta, nu osteni pre Dascalul“. Iară Iisus auzînd, răspunse lui, grăind: „Nu te teame, numai creade și să va mîntui“. Și întrînd în casă, nu lăsă să între nimeni, numai Petăr, și Iacov, și Ioan, și pre tatăl coconei și mumă-sa. Și o plîngea toți și să văieta, iară El zise: „Nu plîngereți, n-au murit, ce doarme“. Și batjocuriia pre El, știind că au murit. Iară El, scoțînd pre toți afară și apucînd pre ea de

55 mină, strigă zicînd: „Fetișoară, scoală!“
 56 Și să înturnă sufletul ei, și învise îndată; și porunci să dea ei să mănînce. Și să spămîntară părinții ei, iară El porunci lor nemului să nu spuie ce s-au făcut.

CAP IX

1 **S**i chemînd pre cei 12 ucenici ai Lui, deade lor puteare și volnicie spre toți dracii, și boalele să vindece.
 2 Și trimise pre ei să propoveduiască împărăția lui Dumnezeu și să vindece bolnavii. Și zise lor: „Nemică să nu luați pre cale, nici toiag, nici taistră, nice pîine, nici bani, nici cîte doao veșmînte a avea.
 4 Și veri în ce casă veți intra, acoloa rămîneți și de acoloa ieșiți. Și vericarii nu vor priimi pre voi, ieșînd den orașul acela, și prahul den picioarele voastre scuturați, întru mărturie spre ei“. Și ieșînd, îmbla pre toate satele, binevestînd și vindecînd pretutîndenea. Auzi și Irod, al patrulea domnitoriu, cealea ce fură de El toate, și să îndoia, pentru că zicea unii că Ioan s-au sculat den morți. Iară unii zicea că Ilie s-au arătat, iară alții că un proroc den cei de demult s-au sculat. Și zicea Irod: „Pre Ioan eu l-am tăiat, dară cine iaste Acesta, de Carele eu auzu unele ca aceaste?“
 10 Și căuta să-L vază pre El. Și înturnîndu-se apostolii, spuseră Lui toate cîte făcuse. Și luînd pre ei, să osebi însuș în loc pustiu al orașului ce să cheamă Vithsajda. Iară înțelegînd mulțimea, mearseră după El; și priimînd pre ei, grăia lor de împărăția lui Dumnăzău, și celor ce trebuia vindecare vindeca-i. Iară ziua începu a treace, și mergînd la El cei 12, ziseră Lui: „Slobozi mulțimea ca să meargă în orașă și în sate carele-s împrejur, să să odihnească și să-ș afle bucate, că acicea sîntem în loc pustiu“.
 13 Și zise lor: „Daț voi lor să mănînce“. Iară ei ziseră: „Nu iaste la noi mai mult de cinci pîini și doi pești, poate că vom merge noi să cumpărăm mulțimei aceștiia bucate“.
 14 Că era bărbați ca la cinci mii; iară El zise ucenicilor Lui: „Așăzați pre ei otace, cîte 15 50“. Și făcură așa, și-i așăzară pre toți.
 16 Și luînd ceale cinci pîini și cei doi pești, căutînd la ceriu, le blagoslovi și le frînse și deade ucenicilor să le puie înaintea mulțimei.
 17 Și mîncară și să săturară toți, și să rîdică prisosala lor, fărmituri, coșuri doosprăzeace.
 18 Și fu fiind El rugîndu-se deosebi, cu El era ucenicii și întrebă pre ei, zicînd: „Cine-M zic mulțimea că sînt?“ Iară ei răspunzînd, ziseră: „Ioan Botezătoriu, alții Ilie, iară alții că un proroc den cei de demult s-au sculat“. Și zise lor: „Dară voi cine-M ziceți că sînt?“ Răspunzînd Pe-

tăr zise: „Pre Hristos al lui Dumnezeu“. Iară El, contenind pre ei, porunci nemărui să nu spuie aceasta, Zicînd că să cade Fiiului Omenesc multe a păți, și a Să izgoni de bătrîni, și de arhieriei, și de cărturari, și a-L omorî, și a triia zi a învia. Și zicea tuturoa: „Cine va vrea după Mine să vie, să să lepede de sine și să ia crucea lui în toate zilele și să vie după Mine. Că cine va vrea sufletul lui să-l mîntuiască piarde-l-va pre el, iară cine va piarde sufletul lui pentru Mine acesta-l va mîntui pre el. Că ce foloseaste omului de va dobîndi lumea toată, iară pre sine să piarză sau să să păgubească? Că cine să va rușina de Mine și de cuvintele Meale, de acela Fiiul Omenesc să va rușina, cînd va veni cu slava Lui, și a Tatălui, și a sfinților îngeri. Ce zic voao adevărat: Sînt unii, den carii stau acicea, carii nu vor gusta moartea pînă nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu“. Și fu după cuvintele aceastea ca la opt zile, și luînd pre Petăr și pre Ioan și Iacov, Să sui în măgură să să roage. Și fu, rugîndu-se El, fața obrazului Lui alta, și veșmîntul Lui albu strălucînd. Și iată doi bărbaț voro-via cu El, carii era Moisi și Ilie, Carii, să văzură în slavă, grăia de ieșirea Lui carea era a împla în Ierusalim. Iară Petăr și ceia ce era cu El era îngreuiată de somnu, iară deșteptîndu-se, văzură slava Lui, și cei doi bărbaț ce sta cu El. Și fu cînd osebiia ei de la El, zise Petăr lui Iisus: „Dascale, bine iaste noao acicea a fi, și să facem trei colibi: una Ție, și lui Moisi una, și una lui Ilie“, neștiind ce grăiaște. Și aceastea zicînd el, fu nuor și umbri pre ei, și să spăreară cînd intrară ei în nor. Și glas fu den nor, zicînd: „Acesta iaste Fiiul Mieu cel iubit, pre Acesta ascultaț“. Și după ce fu glasul, Să află Iisus sîngur. Iară ei tăcură și nemurui nu spusără, în zilele acealea, nemică de acealea carele au văzut. Și fu a doua zi, pogorîndu-să ei den munte, mearse înainte mulțime multă. Și iată, oarecine den mulțime strigă, zicînd: „Dascale, rogu-Te, caută spre feciorul mieu, că unul născut îm iaste. Și iată, duhul hrăpeaste pre el de pripă, strigă și-l scutură pre el cu spumă, și abia să duce de la el, sfărîmînd pre el. Și mă rugaiu ucenicilor Tăi ca să-l scoată, și nu putură“. Și, răspunzînd, Iisus zise: „O, rudă necredincioasă și îndărătnică! Pînă cînd voi fi cătră voi și voi suferi pre voi? Adu fiiul tău încoace“. Și încă apropiîndu-să, îl trînti pre el dracul și-l scutură, iară Iisus certă duhul cel necurat, și vindecă copilul și-l deade tă-tîne-său. Și să mirară toți de mare pu-

tearea lui Dumnezeu și, mirându-se toți de toate carile au făcut, Iisus zise ucenicilor:

44 „Puneț voi în urechile voastre cuvintele
aceastea, că: Fiiul Omenesc Să va da în
45 mîinile oamenilor“. Iară ei nu înțeleasără
cuvîntul acesta, și era lor ascuns de ei ca să
nu-l priceapă, și să temea a întreba pre El
46 de cuvîntul acesta. Și întră gînd între ei:
47 Carele va fi mai mare den ei? Iară Iisus,
știind cugetul inimii lor, luu un copil, puse-l
48 lîngă Sine, și zise lor: „Cela ce va priimi
pre cuconul acesta în numele Mieui, pre
Mine priimește, și cela ce priimește pre
Mine, priimește pre Cela ce-au trimis pre
Mine. Că, carele iaste mai mic între voi,
49 acela va fi mare“. Iară răspunzînd Ioan,
zise: „Dascale, văzut-am pre oarecine în
numele Tău scoțînd dracii și l-am contenit
50 pre el, că nu vine după Tine cu noi“. Și
zise Iisus lui: „Nu conteniț, că cine nu e
51 împrotivă noao, pentru noi iaste“. Și fu
cînd să împlea zilele Înălțării Lui, și El
52 întări fața Lui să meargă în Ierusalim. Și
trimise vestitori înaintea feații Lui. Și mer-
gînd intrară într-un sat al samarineanilor ca
53 să-i gătească Lui. Și ei nu priimiră pre
El, căci fața Lui era mergînd în Ierusalim.
54 Iară văzînd ucenicii Lui, Iacov și Ioan, zise-
ră: „Doamne, vei să zicem să pogoară foc
den ceriu și să-i mistuiască pre ei, cum făcu
55 și Ilie?“ Iară Iisus, întorcîndu-Se, certă pre
ei și zise: „Nu știț de ce fealiu de duh sînteț
56 voi. Că Fiiul Omenesc n-au venit să piarză
sufletele oamenilor, ce să le mîntuiască“.
57 Și mearsără într-alt sat. Și fu mergînd
ei pre cale, zise oarecine Lui: „Mearge-voiu
după Tine, veriunde vei merge, Doamne“.
58 Și zise Iisus lui: „Vulpile au viezunii și
pasările ceriului cuiburi, iară Fiiul Omenesc
59 nu are unde capul să-Ș pleace“. Ce zise
cătră altul: „Vino după Mine“. Iară el zise:
„Doamne, îngăduiaște-mă să merg întîiu
60 să îngrop pre tatăl mieui“. Și zise Iisus
lui: „Lasă morții să îngroape pre morții
lor, iară tu pasă și vesteaste împărăția lui
61 Dumnezeu“. Zise și altul: „Mearge-voiu
după Tine, Doamne, iară întîiu îngăduiaște-
mă să isprăvesc celora ce-s în casa mea“.
62 Și zise cătră el Iisus: „Nimeni, puind mîna
lui pre plug și căutînd înapoi, iaste îndirep-
tat întră împărăția lui Dumnezeu“.

C A P X

1 **I**ară după aceastea, au arătat Dom-
nul și alți 70, și trimise pre ei, cîte
doi, înaintea feații Lui, în tot
orașul și locul unde era El mergă-
2 toriu. Și zicea lor: „Iată, sece-
rătura e multă, iară lucrătorii puțini;
ce vă rugați Domnului secerăturii ca
să trimează lucrători la secerarea Sa.
3 Meargeț, iată, Eu trimiț pre voi ca mieii în
4 mijlocul lupilor. Nu purtareț pungă,

nice taistră, nice încălțăminte, și nimurui
pre cale să nu daț închinăciune. Veri în
ce casă veț intra, întîiu ziceț: ‘Pace casei
aceștiia’. Și de va fi acolo fiiul pazei,
odihni-se-va preste el pacea voastră, iară de
nu, cătră voi să va înturna. Iară întră
aceaea casă rămîneț, mîncînd și bînd ceale
de la ei, că harnic iaste lucrătoriuul platei
sale. Nu vă mutați den casă în casă. Și
veri în ce oraș veț intra și vă vor priimi,
mîncăți de carele vă vor pune voao înainte.
Și vindecați bolnavii carii vor fi acoloa, și
ziceț lor: ‘Apropiatu-s-au la voi împărăția
lui Dumnezeu’. Veri întră care oraș veț
intra și nu vor priimi pre voi, ieșînd în uli-
țele lui, ziceț: ‘Și prahul ce s-au lipit de
noi den orașul vostru scuturăm voao. Însă
aceasta să știț, că s-au apropiat la voi îm-
părăția lui Dumnezeu’. Iară vă zic voao
că Sodomului în ziua aceea mai lesne va fi
decît orașului aceluia. Vai ție, Horazin,
vai ție, Vithsaida, că de ar fi fost în Tir și
în Sidon puterile carele fură întră voi, de-
mult în saci și în cenușă șazînd s-ar fi po-
căit. Însă Tirului și Sidonei mai iușor
va fi la judecată decît voao. Și tu, Ca-
pernaum, care pînă la ceriu te-ai înălțat,
pînă la iad te vei pogorî. Cela ce ascultă
pre voi, pre Mine ascultă, și cela ce să leapădă
de voi, de Mine să leapădă; iară cela ce să
leapădă de Mine, leapădă pre Cela ce M-au
trimis pre Mine“. Și să întoarseră cei 70
cu bucurie, zicînd: „Doamne, și dracii să
pleacă noao, întră numele Tău“. Iară El
zise lor: „Văzuiu pre satana, ca un fulger den
ceriu căzînd. Iată, dau voao putere să
călcați preste șarpi și preste scorpui, și preste
toată puterea vrăjmașului, și nemică voao
nu va strica. Însă de aceasta nu vă bucu-
rareț căci duhurile voao să pleacă, ce bucu-
rați-vă că numele vostru scris iaste în ceriuri“.
Într-aceel ceas Să bucură cu Duhul Iisus și zise:
„Mărturisescu-Mă Ție, Părinte, Doamne
al ceriului și al pămîntului, că ai ascuns
aceastea de cătră înțelepți și înțelegători,
și le descoperiș acelea pruncilor. Așa, Pă-
rinte, că așa fu Ție bunăvoire înaintea Ta.
Toate-M sînt date de Părintele Mieui și ni-
meni nu știe cine iaste Fiiul, fără numai
Tatăl, și cine iaste Tatăl, fără numai Fiiul
și vericui va vrea Fiiul să-i arate“. Și în-
torcîndu-Să cătră ucenici, sîngur zise: „Feri-
ce de ochii carii văd ceale ce vedeți! Că
zic voao că mulți proroci și împărați au
vrut să vază carele vedeți voi, și nu văzură;
și să auză carele auziți, și nu auziră“. Și
iată, un legiuitoriu să sculă, ispitindu-L pre
El și zicînd: „Dascale, ce voiu face, viața de
veaci să moștenescu?“ Iară El zise lui: „În
Leage ce s-au scris? Cum cetești?“ Iară el,
răspunzînd, zise: „Să iubești pre Domnul

Dumnezeul tău den toată inima ta și den tot sufletul tău și den toată virtutea ta și den tot cugetul tău, și pre aproapele tău ca pre tine". Și zise lui: „Drept ai răspuns, fă aceasta și vei trăi". Iară el, vrînd să să îndrepteaze pre sine, zise lui Iisus: „Și cine iaste aproapele meu?" Și răspunzînd Iisus, zise: „Un om oarecare pogorîia den Ierusalim în Erihon și în tîlhari căzu, carii, și dezbrăcîndu-l pre el, și rănindu-l, să dusă-ră, lăsîndu-l mai mort fiind. Iară după tîmplare, un preot pogorîia pre acea cale și, văzîndu-l pre el, trecu pre lîngă el. Așijderea și un levit, sosînd la acel loc, venînd și văzînd, trecu pre lîngă el. Iară un samarinean, venînd pre cale, sosi la el și, văzînd pre el, fu-i milă de el. Și, apropiîndu-se, legă ranele lui, turnînd untdelemn și vin; pîndu-l pre el pre al lui dobitoc, duse-l în sălaș de oaspeț și-i purtă grija lui. Și a doaoa zi mergînd, scoase doi dinari și-i deade gazdei, și zise lui: 'Poartă-i grija lui și, vericît vei cheltui mai mult, eu, cînd mă voiu întoarce, voiu plăti ție'. Dară, carele dentr-acei trei ți să pare priatin să fie fost celuia ce căzu în tîlhari?" Iară el zise: „Carele au făcut milă cu el". Iară Iisus zise lui: „Pasă de fă și tu așijderea". Și fu mergînd ei, și El întră într-un sat, iară o muiare, numele ei Martha, priimi pre El în casa ei. Și aceasta avea o sor de o chema Maria, carea și șazănd la picioarele lui Iisus, asculta cuvîntul Lui. Iară Martha să învăluia prejur multă slujbă și, stînd, zise: „Doamne, nu socotești că soru-mea m-au lăsat sîngură să slujăsc? Ce-i zi ei ca să-mi ajute". Și răspunzînd Iisus, zise ei: „Martho, Martho, grijești-te și prejur multe te silești. Ce un lucru trebuiaște, iară Maria cea bună parte ș-au ales, carea nu să va lua de la ea".

CAP XI

Si fu fiind El în oarecare loc rugîndu-Se; deaca istovi, zise unul den ucenicii Lui cătră El: „Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum și Ioan au învățat pre ucenicii săi". Și zise lor: „Cînd vă rugați, ziceți: TATĂL NOSTRU Cel den ceriuri, sfîntască-se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, cum în ceriu, și pre pămînt. Pîinea noastră cea de toate zilele dă-ne noao pren toate zilele. Și iartă noao păcatele noastre, că și noi lăsăm la tot ce ne iaste datoriu noao, și să nu ne bagi pre noi în ispită, ce ne izbăveaște pre noi de ficleanul". Și zise cătră ei: „Cine dentru voi va avea un priaten și merge-va cătră el la miază noapte și va zice lui: 'Priatene, împrumutează-mă cu trei pîini, Că un priaten den cale au venit la mine și n-am ce-i pune lui înainte'.

Și acela, den lăuntru răspunzînd, va zice: 'Nu mă osteni, iată că ușa-i încuiată și cononii miei cu mine sînt într-așternut, nu mă pociu scula să-ți dau'. Zic voao, săvai nu s-ar scula să-i dea lui, căci iaste priaten lui, iară pentru acolisitura lui, scula-să-va și-i va da lui cîtu-i trebuiaște. Și eu încă zic voao: Ceareți și să va da voao, căutați și veți afla, sunați și să va deșchide voao. Că tot cel ce ceare ia, și cel ce caută află, și celui ce va bate deșchide-i-să-va. Și la care tată den voi va ceare feciorul pîine, au piatră îi va da lui? Sau și peaște, au doară în loc de peaște șarpe-i va da lui? Sau de va ceare ou, au da-i-va lui scorpie? Derept aceea, de sînteți voi răi, știți dări bune a da feciorilor voștri, dară cu cît mai virtos Tatăl vostru Cel den ceriu va da Duh Sfînt celora ce cer de la El?" Și era scoțînd un drac, și acesta era mut. Și fu ieșînd dracul, grăi mutul; și să mirară mulțimea. Iară unii dentr-înșii ziseră: „Cu Veelzevul, domnul dracilor, scoate dracii". Iară alții ispitîndu-l, sămn de la El cerea den ceriu. Iară El, știind cugetele lor, zise lor: „Toată împărăția ce să împarte întru sine pustiaște-se și casă preste casă cade. Iară deși satana preste sine s-au împărțit, cum va sta împărăția lui? Că ziceți că cu Veelzavul scoțu Eu dracii. Iară de scoțu Eu dracii cu Veelzevul, feciorii voștri cu cine-i vor scoate? Derept aceea ei vor fi judecătorii voștri. Iară de scoț dracii cu deagetul lui Dumnezeu, sosit-au dară preste voi împărăția lui Dumnezeu. Cînd cel tare înarmat păzează curtea lui, în pace sînt cîte-s ale lui. Iară de va veni preste el cel mai tare de el, va birui pre el, toate armele lui va lua, spre carele nădejduia, și dobînda lui va împărți. Cine nu e cu Mine, asupra Mea iaste, și cela ce nu strînge cu Mine, răsipeaște. Cînd iase duhul cel necurat den om, împlă pren loc fără de apă, căutînd odihnă; și deaca nu află, zice: 'Întoarce-mă-voiu în casa mea de unde am ieșit'. Și viînd, o află măturată și împodobită. Atunci merge și ia alte șapte duhuri mai reale de el, și întrînd lăcuiescu acolo, și vor fi ceale de apoi omului aceluia mai reale decît ceale dentîu". Și fu cînd grăia El acestea, rădicînd o muiare glas den mulțime, zise Lui: „Fericit pîntecel ce Te-au purtat și țițele ce-ai supt". Iară El zise: „Adevărat, fericiți-s ceia ce aud cuvîntul lui Dumnezeu și-l păzesc". Iară mulțimea adunîndu-se, începu [El] a zice: „Ruda aceasta hicleană iaste, sămnu ceare, și sămnu nu să va da ei, fără numai sămnul lui Iona prorocul. Că cum au fost Iona sămnu nineviteanilor, așa va

31 fi și Fiiul Omenesc rudei aceștia. Împărăteasa austrului să va scula la judecată cu bărbații rudei aceștia. și-i va osîndi pre ei, că veni de la marginea pământului să auză înțeleptia lui Solomon; și iată, mai mult decît Solomon aicea. Bărbații Ninevici scula-se-vor la judecată cu ruda aceasta și vor osîndi pre ea, că să pocăiră la propovedania lui Iona; și iată, aicea e mai mare de

33 Iona. Nimeni, aprinzînd lumina, o va pune întru ascuns, nici supt obroc, ce în sfașnic, ca să vază lumina ceia ce întră. Lumina trupului iaste ochiul, deci cînd va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat; iară deaca va fi rău, și trupul tău e întunecat.

35 Dirept aceea ia aminte ca lumina carea e întru tine să nu fie întunearec. Că, de va fi trupul tău tot luminat, neavînd vro parte ceva întunecată, fi-va luminat tot, ca și cînd te-are lumina lumina cu strălucirea“.

37 Iară cînd grăia, rugă pre El un fariseu ca să prînzească la el; și întrînd, șazu. Iară fariseul, văzînd, să miră că nu Să spală mai nainte de prînz. Și zise Domnul cătră el: „Acum voi, fariseii, cea den afară a păharului și a blidului curățiț, iară cea den lăuntru vostru plin iaste de hrăpire și răutate. Nebunilor, au nu cela ce-au făcut cea den afară, și cea den lăuntru au

41 făcut? Însă ceale den prilej daț milostenie, și iată, toate vor fi voao curate. Ce vai voao, fariseilor, că zeciuiț izma și ruta, și toate legumile, și daț judecata și dragostea lui Dumnezeu; acestea s-au căzut a le face, și acealea a nu lăsa. Vai voao, fariseilor, că iubiț șădearea întîiu în adunări, și închinăciunile pren tîrguri. Vai voao, cărturarilor și fariseilor fățarnici, că sîntet ca mormintele ceale ce nu-s arătate, și oamenii ce îmblă pre deasupra nu știu“.

45 Răspunzînd neștine den știutorii legii, zise Lui: „Dascale, acestea zic[înd], și pre noi ne ocărăști“. Iară El zise: „Vai și voao, știutorilor de leage, că încărcăți oamenii sarcine cu greu purtate, iară voi cu un deaget al vostru nu veț să atingeț la sarcine.

47 Vai voao, că zidiț mormintele prorocilor, iară părinții voștri au omorît pre ei. Oare mărturisit și împreună veț cu faptele părinților voștri, că aceia omorîră pre ei, iară voi zidiț mormintele lor. Dirept aceea și înțelepciunea lui Dumnezeu zise: ‘Trimitte-voiu la dînșii proroci și apostoli, și den-tr-înșii vor omorî și vor goni’. Ca să să caute sîngele tuturor prorocilor cel ce să var-să, den izvodirea lumii, de ruda aceasta, De la sîngele lui Avel pînă la sîngele Zahariei, carele au perit între oltariu și între besea-

rică. Adevărat zic voao, căuta-să-va de la ruda aceasta. Vai voao, legiuitorilor, că ați luat cheaia științii; voi n-ați întrat, și pre ceia ce întra opriiați“. Deaca zise El acesteia lor, începură cărturarii și fariseii tare a-L opri, și a-L opri pre El de graiu, pentru multe pîndindu-L pre El, cercînd să vineaze ceva den gura Lui, ca să-L pîrască pre El.

CAP XII

ntu carele adunîndu-să zeci de mii de noroade, cît să călca unii pre alții, începu a zice ucenicilor Lui: „Întîiu, luați-vă aminte pre voi de aluatul fariseilor, care iaste fățarie. Că nemică nu iaste acoperit care să nu să descopere, și ascunsu carea să nu să știe. Dirept aceea, cîte ați zis întru întunearec, în lumină să va auzi, și care ați șoptit la ureache în cămări, să va propovedui preste case. Iară zic voao, prietenilor Mieii: Nu vă teamereți de ceia ce omoară trupul și după aceeaia n-au mai mult ce face. Ce voiu arăta voao de cine să vă teameți: Teameți-vă de cela ce, după ce va omorî, are putere să arunce în gheenă; așa zic voao, de acesta vă teameți. Au nu să vînd cinci păsăreale în doi fileari? Și una den eale nu e uitată înaintea lui Dumnezeu. Ce și perii capului vostru toț numărați sînt; deci nu vă teamereți, de multe pasări sînteți osebiți. Iară zic voao: Tot cine Mă va mărturisi pre Mine înaintea oamenilor, și Fiiul Omenescu va mărturisi întru el, înaintea îngerilor lui Dumnezeu. Iară cela ce să leapădă de Mine înaintea oamenilor, lepăda-să-va denaintea îngerilor lui Dumnezeu. Și tot cine va grăi cuvînt spre Fiiul Omenescu ierta-să-va lui, iară celuia ce va huli spre Duhul Sfînt nu i să va ierta. Iară cînd vor duce pre voi în sinagoguri, și la deregători, și la puternicii, nu vă grijireți cum au ce veți răspunde sau ce veți zice, Că Duhul Sfînt va învăța pre voi, într-acela ceas, carele să cade a grăi“.

Zise Lui neștine den mulțime: „Învățătoriule, zi fratelui meu să împartă cu mine moștenirea“. Iară El zise lui: „Omule, cine M-au pus pre Mine judecătoriu sau împărțitoriu între voi?“ Și zise cătră ei: „Vedeți și vă păziți de lăcomie, căci nu cînd va prisoi la neștine, viața lui iaste den avuțiile lui“.

Zise lor pildă, zicînd: „Unui om bogat au rodit pământul. Și cugeta întru sine, grăind: ‘Ce voiu face, că n-am unde aduna rodurile meale?’ Și zise: ‘Aceasta voiu face: Sparge-voiu jîtnițele meale și mai mari le voiu face, și voiu strînge acolo toate rodurile meale și bunătățile meale. Și voiu zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți zăcînd spre mulți ani, odih-

20 neaște, mănâncă, bea, veselește-te'. Și-i
zise lui Dumnezeu: 'Nebune, într-această
21 noapte sufletul tău vor ceare de la tine,
dară cealea ce-ai gătit cui vor fi?' Așa e
22 cela ce strînge lui comoară și nu în Dum-
nezău să bogățească. Și zise cătră uce-
nicii Lui: „Dirept aceasta, zic voao, nu griji-
23 reți de sufletul vostru ce veți mânca, nici de
trup ce veți îmbrăca. Mai mult sufletul
24 iaste decît hrana și trupul decît îmbrăcămin-
tea. Luați aminte corbii, că nu samănă,
nici seăceră, carii n-au celariu, nici jicniță,
și Dumnezeu hrănește pre ei. Cu cît mai
25 vîrtos sînteț voi osebiți decît pasărilor.
Dară cine den voi, grijind, poate să adaogă
26 preste vîrsta lui un cot? Deci deaca nu
puteț nici cel mai puțin a face, dară de
27 cealealalte ce grijiți? Socotiț crinii cum
crescu: nu ostenescu, nici torc. Și zic voao
că nici Solomon, întru toată slava lui, s-au
28 îmbrăcat ca unul dentru aceastea. Iară
de iarba, astăzi în cîmpu fiind și mîine în
cuptoriu aruncîndu-se, Dumnezeu așa îm-
29 bracă, cu cît mai vîrtos pre voi, puțin cre-
dincioși? Și voi nu căutareț ce veț mîn-
30 ca sau ce veț bea, și nu vă înșălareț. Că toa-
te aceastea limbile lumii le caută, iară Tatăl
31 vostru știe că vă trebuiescu aceastea, Ce
ceareț împărăția lui Dumnezeu, și toate
32 aceastea să vor adaoge voao. Nu te teame,
turmă mică, că au binevrut Tatăl vostru să
33 dea voao împărăția. Vindeț avuția voastră
și daț milostenie; faceț voao pungi nevehite,
comoară nescăzută în ceriuri, unde furul
34 nu să apropie, nici moliile o strică. Că
unde iaste comoara voastră, acolo va fi și
35 inema voastră. Să fie mijloacele voastre
36 încinse și făcliile aprinse; Și voi, aseamene
cu oamenii carii așteaptă pre domnul lor,
cînd să va scula de la nuntă, ca, venind și
37 sunînd, numaidecît vor deșchide lui.
Fericit slugile acealea pre carii, venind dom-
38 nul, va afla priveghind. Adevăr zic voao, că
să va încinge și-i va așăza pre ei, și viind va
sluji lor. Și de va veni la a doaua strajă,
39 și la a triia strajă va veni, și-i va afla așa,
fericit sînt slugile acealea. Iară aceasta
să știț: că de ară ști stăpînul casei în care
40 ceas furul va veni, ară priveghea și n-ar lăsa
să-i sape casa lui. Deci și voi fiț gata, că,
41 în ceasul care nu gîndiț, Fiul Omenesc va
veni“. Zise Petăr Lui: „Doamne, noao zici
42 pilda aceasta au tuturoră?“ Și zise Dom-
nul: „Oare cine iaste cel credincios diregăto-
riu al casei și înțelept, pre carele îl va pune
43 domnul preste slujba lui, să dea, la vreame,
merticul? Fericit sluga aceea carele, viind
44 domnu-său, afla-l-va făcînd așa. Adevă-

rat zic voao că preste toată avuția lui va
pune pre el. Iară de va zice sluga aceea 45
întru inema lui: 'Pesti-va domnul mieu a
veni', și va înceape a bate slugile și slujnice-
46 le, a mînca, și a bea, și a să îmbăta; Veni-
va domnul slugii aceluia în zi carea nu-l
47 așteaptă și în ceasul carele nu-l știe, și-l va
tăia în doao și partea lui cu necredincioșii
48 va pune. Iară sluga aceea carele știe vo-
ia domnu-său, și negătîndu-se și nefăcînd
49 voia lui, mult să va bate. Iară cela ce nu
știe, și făcînd vreadnice de bătăi, bate-să-va
50 puțin; și la tot căruia i s-au dat mult, mult
să va ceare de la el, și la cine au pus mult,
51 mai mult vor ceare de la el. Foc am venit
să puiu pre pămînt, și ce voi de s-au aprin-
52 su! Ce botez am a Mă boteza și cum Mă
cuprinzu pînă cînd să vor săvîrși! Vă
53 pare că am venit să dau pace pre pămînt?
Ba, zic voao, ce numai împărțeală. Că
54 vor fi de acum cincî într-o casă, împărțiț:
trei spre doi și doi spre trei. Că să va îm-
55 părți tată pre fecior, și fecior spre tată,
mumă spre fată, și fată spre mumă, soacra
56 spre noru-sa, și nor spre soacra ei“. Și
zicea și mulțimei: „Cînd vedeț nuor ieșind
de la apus, numaidecît ziceț 'ploaie vine', și
57 să face așa. Și cînd suflă austru ziceț că
'zăduh va fi', și va fi. Fățarnicilor! Fața
58 pămîntului și a ceriului știț ispiti, dară
vreamea aceasta cum nu știț ispiti? Ce
59 nu judecați dară și înșivă întru voi ce e
dirept? Pentru că în ce chip mergi cu pî-
rîșul tău cătră domn, pre cale dă prilej să
te izbăvești de el, ca nu cîndai să te tragă
cătră judecătoria, și judecătoria te va da
temnicariului, și temnicariul te va arunca
în temniță. Zic ție: Nu vei ieși de acolo
pînă nu vei plăti și fileariul cel de apoi“.

CAP XIII

ra unii, într-aceaea vreame, spun- 1
du-l Lui pentru galileiani, al căro-
ra sînge Pilat au mestecat cu jîrtvele 2
lor. Și răspunzînd Iisus, zise
lor: „Au vă să pare că galileianii 3
aceștea mai păcătoși au fost de toți galile-
ianii, că ca aceastea au pățit? Nicecum, 4
zic voao, ce, de nu vă veț pocăi, așa veț
peri cu toți. Sau acei 18, preste carii că- 5
zu turnul în Siluam și omorî pre ei, pare-vă
că aceștea mai greșiț era de toți oamenii 6
carii lăcuiesc în Ierusalim? Nu, zic voao,
ce, de nu vă veț pocăi, toți așijderea veț 7
peri“. Și zicea și aceasta pildă: „Un
smochin avea oarecine în via lui sădit și veni 8
căutînd rod într-însul, și nu află. Și zise
cătră viariu: 'Iată, trei ani viiu căutînd
7 roadă în smochinul acesta, și nu aflu. Taie-l
pre el, căci și pămîntul îl cuprinde în de-
șărt'. Iară el, răspunzînd, zise lui: 8

'Doamne, lasă pre el încă în cest an, pînă
 9 voiu săpa împregiurul lui și voiu pune gu-
 noi. Cîndai va face roadă, lasă-l; iară
 să nu, tăia-l-vei pre dînsul la cea viitoare
 10 vreamă". Și era învățînd într-una de si-
 11 nagouri în sîmbete. Și iată, o muiare
 era avînd duhul neputinței de 18 ani, și
 12 era gîrbovă, cît nu să putea să să îndirep-
 teaze nicedecum. Și văzînd pre ea, Iisus
 13 chemă-o și zise ei: „Muiare, slobozitu-te-ai
 den boala ta“. Și puse pre ea mînilor și
 14 îndată să îndireptă și lăudă pre Dumnezeu.
 Și răspunzînd mai-marele sinagogului, bănu-
 15 înd căci o vindecă sîmbăta Iisus, zicea mul-
 țimei: „Șase zile sînt întru carele să cade
 a lucra, deci într-aceastea viind vă veți vinde-
 16 ca, și nu în ziua sîmbetei“. Răspunse
 drept aceea lui Domnul și zise: „Fățarnici-
 17 lor, fieștecarele de voi sîmbăta au nu dez-
 leagă boul lui sau asinul de la iasle, și-l duce
 de-l adapă? Iară aceasta, fata lui Avraam
 18 fiind, carea o au legat satana, iată, de 18 ani,
 au nu să cădea a să dezlega den legătura
 19 aceasta în zi de sîmbăta? Și aceste zicînd
 El, să rușina toți ceia ce să punea împo-
 20 triva Lui, și toată mulțimea să bucura
 de toate ceale slăvite ce să făcea de El.
 21 Și zicea: „Cu ce e aseamene împărăția lui
 Dumnezeu și cu ce o voiu asămăna ea?
 22 Aseamenea iaste grăunțului de muștariu,
 carele, luînd omul, l-au pus în grădina lui,
 și crescu și să făcu copaciu mare și pasările
 23 ceriului încuibuiră în ramurile lui“. Și
 iară zise: „Cu ce voiu asămăna împărăția lui
 24 Dumnezeu? Aseamene iaste aluatului care-
 le, luîndu-l, muiarea ascunse în făină de trei
 25 măsuri, pînă să dospă toată“. Și îmbla pren
 orașă și sate, învățînd, și cale făcînd în Ie-
 26 rusalim. Și zise oarecine cătră El: „Doam-
 ne, au puțini sînt ceia ce să spăsesc?“ Iară
 27 El zise cătră ei: „Nevoiți-vă a intra pren
 poarta cea strîmtă, că mulți, zic voao, vor
 28 cerca să între și nu vor putea. Dar cînd
 să va scula stăpînul casii și va încuia ușa, și
 29 veți înceape afară a sta și a bate în ușă, zi-
 cînd: 'Doamne, doamne, deșchide noao!' Și
 30 răspunzînd, va zice voao: 'Nu vă știu
 pre voi de unde sînteți'. Atuncea veți
 înceape a zice: 'Mîncat-am înaintea ta și am
 băut, și în ulițele noastre ai învățat'. Și
 va zice: 'Zic voao, nu știu pre voi de unde
 sînteți. Depărtați-vă de la mine toți lucră-
 torii fără dreptate'. Acolo va fi plîns și
 scrișnirea dinților, cînd veți vedea pre Avraam,
 și pre Isaac, și pre Iacov, și pre toți prorocii
 întru Împărăția lui Dumnezeu, iară voi
 goniți afară. Și vor veni de la răsărit și
 de la apus, și de la miazănoapte și de la
 amiază, și vor șădea întru împărăția lui
 Dumnezeu. Și iată, sînt de apoi carii
 vor fi întîiu, și sînt dentii carii vor fi

de apoi“. Într-aceaea zi să apropiară unii
 31 den farisei, zicîndu-l: „Ieși și pasă de aicea,
 32 că Irod va să Te omoară“. Și zise lor:
 „Mergînd ziceți aceștii vulpi: 'Iată, scoț
 dracii și vindecări fac astăzi și mîne, și a
 33 treia zi Mă voiu isprăvi'. Însă Mi se cade
 astăzi și mîne, și după aceea a face cale,
 34 că nu se tîmplă să piaie prorocul afară de
 Ierusalim. Ierusalime, Ierusalime, omorî-
 35 toriul prorocilor și cel ce ai ucis cu pietri
 pre cei trimiși la tine, de cîte ori vruiu să
 adun feciorii tăi, cum adună găina puii ei
 supt aripi, și nu[ai]vrut. Iată, lasă-să voao
 casa voastră pustie, și zic voao că nu Mă
 veți vedea pre Mine pînă va veni cînd veți
 zice: 'Blagoslovit Cela ce vine întru numele
 Domnului!'“

CAP XIV

i fu cînd întră El într-o casă a
 1 unuia den boiarii fariseilor, sîmbă-
 tă, să mănînce pîine, și ei Îl lua
 2 aminte pre El. Și iată, un om
 bolnav de idropică era înaintea Lui.
 3 Și răspunzînd Iisus, zise cătră legiuitori și
 farisei, zicînd: „Au slobodu e sîmbăta a
 4 vindeca?“ Iară ei tăcură. Și apucîndu-l,
 5 vindecă-l pre el și-l lăsă. Și răspunzînd
 6 lor, zise: „A căruia den voi asinul sau boul
 va cădea în fîntînă, au nu-l va trage numaicît
 7 în zi de sîmbătă?“ Și nu putu să răspunză
 8 Lui cătră aceste. Și zicea pildă cătră
 chemați, luînd aminte cum alegea șăderile
 9 dentîiu, zicînd lor: „Cînd vei fi chemat
 de cineva la nuntă, nu șădea la locul cel
 10 dentîiu, ca nu cumva să fie chemat de dîn-
 sul altul mai cîstit de tine. Și viind
 11 carele și pre tine și pre acela au chemat, va
 zice ție: 'Dă locul cestuia!' Și atuncea vei
 12 înceape, cu rușine, locul cel mai de apoi a
 ținea. Ce, cînd vei fi chemat, mergi și
 13 șazi la locul cel den jos, ca, cînd va veni cela
 ce te-au chemat, zice-va ție: 'Priatene, mută-
 14 te mai sus!' Atuncea-ț va fi cîste înaintea
 celor ce șad cu tine. Că tot cela ce să va
 15 înălța smeri-să-va, și cela ce să va pleca
 înălța-să-va“. Și zicea și celuia ce-L che-
 16 mase pre El: „Cînd faci prînz sau cină, nu
 chema priatenii tăi, nici frații tăi, nici ru-
 17 deniile tale, nici vecini bogăți, să nu cîndva
 te cheame și ei pre tine și-ț va fi ție împru-
 18 mut. Ce, cînd faci ospăț, cheamă pre
 19 săracii, pre sluiți, șchiopi, orbi. Și feric-
 20 cit vei fi, căci n-au cu ce-ț răsplăti, că ți să
 va răsplăti ție întru înviarea dreptilor“. Iară
 21 aceste auzind unul den ceia ce șădea
 cu El, zise Lui: „Fericit cela ce mănîncă
 22 pîine întru împărăția lui Dumnezeu!“ Iară
 23 El zise lui: „Un om oarecare făcu cină
 24 mare și chemă mulți. Și mînă pre
 25 sluga lui la ceasul cinei să zică chemați-
 26 lor: 'Veniți, că iată, gata sînt toate!'

18 Și începură toți într-un chip a să apăra; cel dentîu zise lui: 'Țarină am cumpărat și-m trebuie să ies să o văzu, rogu-te să mă aibi mîntuit'. Și altul zise: 'Părechi de boi cumpărat-am, 5, și voiu merge să-i ispitescu pre ei, rogu-te aibi-mă mîntuit'. Și altul zise: 'Muiare am luat spre nuntă și pentru aceea nu pociu veni'. Și înturnîndu-să sluga aceea, spuse domnu-său aceastea. Atuncea, mîniindu-să, stăpînul casei zise slugii lui: 'Ieși curînd la ulițe și în cărările cetății; și cerșătorii, și ciungii, și șchiopii, și orbii adu-i acicea'. Și zise sluga: 'Doamne, făcutu-s-au cum ai poruncit și încă mai iaste loc'. Și zise domnul cătră slugă: 'Ieș la drumuri și la îngrădiri și-i îndeamnă să între ca să să împle casa mea'. Că zic voao că: Niciunul den bărbații aceia ce era chemați vor gusta de cina mea'. Mergea într-aceaea cu El mulțime multă și, întorcîndu-Să, zise cătră ei: „Vericine vine cătră Mine și nu uraște pre tată-său și pre muma, și muiarea, și feciorii, și frații, și surorile, încă și sufletul lui, nu poate ucenicul Mieiu să fie. Și cine nu poartă crucea sa și vine după Mine nu poate să fie ucenicul Mieiu. Că cine dentru voi va vrea să zidească un turnu, au nu va șădea mainte să-ș socotească cheltuiala, de are ceale de săvîrșit? Că nu cîndva, puind el temelie și neputîndu-l săvîrși, toți ceia ce-l vor vedea vor înceape a-ș bate joc de el, Zicînd că: 'Acest om începu a zidi și nu putu săvîrși'. Sau care împărat, mergînd să să bată cu alt împărat, au nu va șădea mainte să să sfătuiască, oare putea-va cu zeace mii să să timpine cu cela ce vine asupra lui cu doaozeci de mii? Iară de nu, încă fiind el de parte, solie trimițînd, să roagă de pace. Deci așa, fieștecarele den voi, carele nu să va lepăda de toată avuția lui, nu poate fi ucenicul Mieiu. Bună e sarea, iară de sarea să va nebuni, cu ce să va săra? Nice în pămînt, nici în gunoiu nu-i bună, afară leapadă pre ea. Cine are urechi de auzirea, să auză“.

CAP XV

1 **S**i era apropiindu-să la El toți vameșii și păcătoșii, să auză pre El.
2 Și cîrția fariseii și cărturarii, zicînd că: „Acesta pre păcătoși priimește și mănîncă cu ei“. Și grăi
3 cătră ei pilda aceasta, zicînd: „Care om dentru voi, avînd o sută de oi și pierzînd una dentru eale, au nu va lăsa ceale noaozeci și noao în pustie și va merge după cea pierdută, pînă o va afla? Și aflîndu-o, o
4 pune spre umărul lui, bucurîndu-să. Și venind acasă, cheamă prietenii și vecinii, zicînd lor: 'Bucurați-vă cu mine, că am

7 aflat oaia mea cea pierdută!' Zic voao că
8 așa va fi bucurie în ceriu de un păcătoș ce să pocăiaște, decît de noaozeci și noao de drepti, căroro nu le trebuiaște pocaanie. Sau
9 care muiare, avînd zeace drahme, de va piarde o drahmă, au nu va aprinde lumina și va mătura casa, și va căuta cu deadinsu pînă o va afla? Și aflîndu-o, chema-va
10 prietenile și vecinile, zicînd: 'Bucurați-vă cu mine, că am aflat drahma carea am pierdut!' Așa zic voao, bucurie iaste înaintea
11 îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătoș pocăit“. Și zise: „Un om avea doi feciori.
12 Și zise cel mai tînăr den ei tătîne-său: 'Tată, dă-mi partea ce mi se cade de avuție'.
13 Și împărți lor avuția. Și nu după multe zile, adunînd toate, feciorul cel mai mic și
14 să duse într-o țară departe și acolo răsipi avuția lui, viețuind. Și cheltuind el toate,
15 fu foamete mare în țara aceea și el începu a să lipsi. Și mearse de se lipi de un lăcuițoriu acelu ținut, și trimise pre el în
16 cîmpul său să pască porcii. Și poftia să împle pîntecele său de roșcovi ce mîncă
17 porcii, și nime nu-i da lui. Deci, viindu-ș în fire, zise: 'Cîți năimiți ai tătîne-mieu să satură de pîne, iară eu pieiu de foame!
18 Scula-mă-voiu de mă voiu duce la tatăl mieu și voiu zice lui: 'Tată, greșit-am spre ceriu și înaintea ta. Și de-acum nu sînt
19 harnic să mă chem fiiul tău. Fă-mă ca unul den năimiții tăi'. Și sculîndu-se, veni
20 cătră tatăl lui; și încă fiind el departe, văzu pre el tatăl lui și i să făcu milă; și, alergînd, căzu preste grumazii lui și-l sărută pre el.
21 Și zise lui feciorul: 'Tată, greșit-am spre ceriu și înaintea ta, și de-acum nu sînt harnic să mă chem fiiul tău'.
22 Și zise tatăl cătră slugile sale: 'Aduceți podoaba cea dentîu și-l îmbrăcați pre el, și dați inel în mîna lui, și încălțăminte în picioare. Și,
23 aducînd vițelul cel hrănit, giungheați-l și, mîncînd, să ne veselim; Că acesta fiiul
24 mieu era mort și învie, și pierdut era și să află'. Și începură a să veseli. Iară feciorul lui cel mai mare era în cîmp și, venind,
25 să apropie de casă, auzi cîntece și jocuri. Și chemînd pre unul den feciori, întrebă ce
26 să fie aceastea. Iară el zise lui că: 'Fratele tău au venit și i-au jungheat tatăl tău vițelul cel îngrășat, căci sănătos l-au priimit pre el'.
27 Și să mînie și nu vru să între; iară tatăl lui, ieșînd, ruga pre el. Iară el, răspunzînd, zise tătîne-său: 'Iată, atîtea ani slujăsc ție și niciodinioară porunca ta n-am trecut, și mie niciodată nu mi-ai dat un
28 ied, ca să mă veselesc cu prietenii miei. Iară cînd fiiul tău acesta, carele mîncă
29 30

avuția ta cu curvele, veni, jungheaș lui vițe-
31 lul cel îngrășat'. Iară el zise lui: 'Fiiule,
tu în toată vremea ești cu mine, și toate
32 ale mele ale tale sînt. A ne veseli și a ne
bucura să cădea, căci fratele tău acesta
mort era și învise, și pierdut era și să află'."

CAP XVI

1 **S**i zicea și cătră ucenicii Lui: „Era
un om bogat carele avea un diregă-
toriu casei și acesta fu pîrît la el
2 că răsipeaște avuția lui. Și che-
mînd pre el, zise lui: 'Ce auz aceas-
ta de tine? Dă samă de diregătoria ta, că nu
3 vei putea mai mult a fi diregătoriu'. Și
zise întru sine diregătoriu casei: 'Ce voi
face, că domnul meu ia diregătoria de la
mine? A săpa nu pociu, a ceare rușine mi-e.
4 Știu ce voi face ca, pentru cînd mă voi
schimba de diregătorie, să mă priimească
5 în casele lor'. Și chemînd cîte unul pre
fieștecarele den datornicii domnului său,
zise celui dentîiu: 'Cu cît ești datoriu dom-
6 nu-mieu?' El zise: 'Cu 100 de măsuri de
untdelemn'. Și zise lui: 'Priimează-ți scri-
soarea și șăzi numaidecît de scrie cincizeci'.
7 Iară după aceea zise altuia: 'Dară tu cu cît
ești datoriu?' Iară el zise: 'Cu o sută de
măsuri de grîu'. Și zise lui: 'Ia-ți scriptura
8 ta și scrie 80'. Și lăudă domnul pre dire-
gătoriu nedireptății, că înțelepțește au
9 făcut. Că fiii veacului acestuia mai înțelepți
sînt decît fiii luminii în neamul lor. Și
Eu voao zic: Faceți-vă voao priatini den
mamona nedireptății, ca, cînd veț săvrîși-vă,
să vă priimească pre voi în corturile ceale de
10 veaci. Cine-i credincios în puțin și la mult
e credincios; și cine-i nedirept în puținel și
11 în mult e nedirept. Deci de nu fuset cre-
dincioși întru nedireptul mamona, cea
12 adevărată cine voao va creade? Și deaca
nu fuset credincioși întru cel strein, dară
13 ce-i a voastră cine vă va da? Nici o slugă
nu poate sluji la doi domni, că sau pre unul
va urî și pre altul va îndrăgi, sau de unul să
va ținea și de celalalt va huli. Nu veț putea
14 sluji lui Dumnezeu și lui mamona". Și
auzind acestea toate și fariseii; iubitori de
15 argint fiind, și-ș bătea joc de El. Și zise
lor: „Voi sînteț carii vă direptați pre voi
înaintea oamenilor, iară Dumnezeu știe ini-
mille voastre; că cea înălțată la oameni,
urîciune iaste înaintea lui Dumnezeu.
16 Leagea și prorocii—pînă la Ioan; de atuncea
împărăția lui Dumnezeu să binevesteaște
17 și tot la aceea să silească. Iară mai
lesne iaste ceriului și pămîntului a treace,
18 decît den Leage o certă să cază. Tot
cine-ș va lăsa muiarea lui și va lua alta,
preacurveaște; și tot cine va lua lăsată
19 de bărbat, preacurveaște. Și era un om

oarecare bogat și să îmbrăca în mohorît și
cu vison, veselindu-se în toate zile, luminat.
Și oarecare sărac, anume Lazar, carele zăcea 20
înaintea ușii lui, zgăibos. Și poftia să 21
să sature de fărîmele ce cădea den masa
bogatului, ce și cîinii venia și lingea zgaibe-
le lui. Fu de muri cerșitoriul, și-l dusără 22
îngerii în sînul lui Avraam. Muri și bogatul
și-l îngropară. Și în iad, rădicînd ochii 23
lui, fiind în munci, văzu pre Avraam de
departe și pre Lazar în sînul lui. Și el stri-
gînd zise: 'Părinte Avraame, miluiaște-mă
și trimite pre Lazar ca să întingă vîrfu
deagetului în apă și să stîmpere limba mea,
că mă chinuiesc întru această văpaie!' Și 25
zise Avraam: 'Fiiule, adu-ți aminte că țe-ai
luat tu binele tău în viața ta, și Lazar așjde-
rea răul, iară acum el să mîngîie, iară tu te
muncești. Și prespre toate acestea, între 26
noi și între voi prăpastie mare s-au întărit,
ca cei ce ar vrea să treacă de acicea la voi
nu pot, nice de acolo să treacă cătră noi'.
Iară el zise: 'Rogu-te, dară, părinte, ca să 27
trimeț pre el în casa tătîne-mieu, Că am
28 cincii frați, ca să mărturisească lor, ca să nu
vie și ei într-acest loc de muncă'. Zise
29 Avraam lui: 'Au pre Moisi și pre proroci;
asculte-i pre ei'. Iară el zise: 'Ba, părinte 30
Avraame, ce de ar merge cineva den morți
cătră ei, s-ar pocăi'. Și zise lui: 'De nu 31
vor asculta pre Moisi și pre proroci, nici de
s-ar scula cineva den morți vor asculta'."

CAP XVII

1 **S**i zice cătră ucenicii Săi: „Fără pu-
tință iaste să nu vie zminteleale,
iară vai aceluia pen carele vin!
2 Mai bine ară fi lui o piatră de ară
zăcea prejgur grumazii lui și să să
arunce în mare, decît să smintească pre
3 unul de cești mai mici. Feriți-vă pre voi!
De va greși ție fratele tău, ceartă pre el, și
4 de să va pocăi, iartă lui. Și de șapte ori
în zi de va greși ție și de șapte ori de să va
întoarce la tine zicînd: 'Căiescu-mă',—iar-
tă-i lui". Și ziseră apostolii Domnului: 5
„Adaoge-ne credință". Și zise Domnul: 6
„De aț avea credință ca un grăunț de muș-
tariu, zicere-aț murului acestuia: 'Dezrădăci-
nează și te sădească în mare', și ară asculta
7 pre voi. Carele dentru voi, avînd o slu-
gă, arînd sau pascînd, și venind den cîmpu,
zice-i-va numaidecît: 'Vino de șăzi'? Și 8
a[u] nu-i va zice lui: 'Gătește-mi ceva
să cin și, încingîndu-te, slujească-mi pînă
9 voi mînca și voi bea, și după aceea
vei mînca și vei bea și tu'? Au doară 9
îi va avea har slugii aceiia căce-i făcu
ceale ce era poruncit lui? Nu mi se pare.
Așa și voi, cînd faceț toate ceale ce-s 10
poruncite voao, ziceț că: 'Slugi ne-
treabnice sîntem, că ce sîntem datori să

CAP XVIII

11 facem, făcut-am". Și fu când mergea El
 12 în Ierusalim, și El trecea pre mijlocul Sa-
 mariei și a Galileei, Și intrînd El într-un
 13 sat, tîmpinară pre El zeace bărbați stricaț,
 14 carii stătură de departe, Și ei rădicară
 glas, zicînd: „Isuse, Învățătoare, miluiaște
 15 pre noi“. Și văzînd, zise lor: „Meargeț
 și vă arătaț pre voi preoților“. Și fu cînd
 16 mergea ei, să curățiră. Iară unul dentr-
 înșii, văzînd că s-au vindecat, să înturnă,
 17 cu glas mare slăvind pre Dumnezău. Și
 căzu cu fața la picioarele Lui, mulțămînd
 18 Lui. Și acela era samarinean. Și răspun-
 zînd Iisus, zise: „Au nu zeace să curățiră?
 19 Dară cei noao unde-s? Nu să aflară să să
 întoarne, să dea slavă lui Dumnezău, fără nu-
 20 mai acest strein de neam?“ Și zise lui:
 „Scoală de pasă, credința ta te mîntui“.
 21 Și întrebat fiind de farisei cînd va veni
 împărăția lui Dumnezău, răspunse lor și
 22 zise: „Nu va veni împărăția lui Dumnezău,
 să o poată lua aminte. Nici vor zice
 23 ‘Iată acicea sau iată acolo’. Că, iată, îm-
 părăția lui Dumnezău înlăuntrul vostru
 24 iaste“. Și zise cătră ucenici: „Veni-vor zile
 cînd veț pohti una den zilele Fiiului Omenesc
 25 să vedeț, și nu veț vedea. Și vor zice voao:
 ‘Iată cicea sau iată acolo’; nu meargeți, nici
 26 îmblaț după aceia. Pentru că în ce chip fulger-
 ul care fulgeră den cel de supt ceriu, la cel de
 27 desupt ceriu luminează, așa va fi Fiiul Ome-
 nesc în ziua Lui. Iară întîiu I să cade Lui
 28 multe a păți și a fi izgonit de ruda aceasta.
 Și cum au fost în zilele lui Noe, așa va fi și
 29 în zilele Fiiului Omenesc. Mînca, bea, în-
 sura-să, și să mărita, pînă în care zi întră
 30 Noe în corabie, și veni potopul și pierdu
 pre toț. Așijderea și precum au fost în
 31 zilele lui Lot: mînca, bea, vindea, cumpăra,
 sădiia, făcea case. Iară în ce zi ieși Lot
 32 den Sodom, ploo foc și piatră pucioasă den
 ceriu și pierdu pre toți. Ca aceastea vor
 33 fi în ziua în carea și Fiiul Omenesc Să va
 arăta. Într-aceaea zi, carele va fi în pod,
 și vasele lui în casă, să nu să pugoară să le
 34 ia, și cel den cîmpu, așijderea, să nu să în-
 toarne înapoi. Aduceți-vă aminte de mu-
 35 iarea lui Lot. Cine va căuta sufletul lui
 să-l mîntuiască piarde-l-va, și cine va piarde
 36 pre el învia-l-va. Zic voao: Într-acea noap-
 te fi-vor doi într-un pat, unul să va lua și
 altul să va lăsa. Doao vor măcina îm-
 preună, una să va lua și alta să va lăsa“.
 Și răspunzînd, zisără Lui: „Unde,
 Doamne?“ El zise lor: „Unde
 va fi trupul, acolo să vor
 aduna vulturii“.

ară zicea și pildă lor, că să cade
 1 lor în toată vremea a să ruga și a
 2 nu să leni, Zicînd: „Un judecă-
 toriu era într-un oraș, de Dumne-
 3 zău netemîndu-să și de om neruși-
 nîndu-să. Iară era, în orașul acela, o mu-
 4 iare văduvă și veniia la el zicînd: ‘Izbîndeas-
 te-mă despre pîrîșul meu’. Și nu vru în
 5 multă vreme, iară după aceea zise întru
 eluș: ‘Săvai că nu mă tem de Dumnezău
 și de om nu mă rușinez, Iară pentru că-m
 6 face dodeială văduva aceasta, izbîndi-voiu
 pre ea, ca nu pînă la săvîrșit venind să-m
 7 facă supărare’. Zise Domnul: ‘Auziți ce
 zice judecătoriu nedireptății!’ Iară Dum-
 8 nezău au nu va face izbînda aleșilor Lui,
 carii strigă la El ziua și noaptea, și îndelun-
 9 gînd mînia preste ei? Zic voao că va face
 izbînda lor de sîrg. Însă cînd va veni Fiiul
 10 Omenesc, oare afla-va credință pre pămînt?“
 Și zise pilda aceasta cătră unii carii să nă-
 11 dejduia întru sine a fi direpți și defăima
 pre alții: „Doi oameni mearsără în be-
 12 searică să să roage, unul dentru ei fariseu
 și altul vameș. Fariseul, stînd deusebi,
 13 așa să ruga ‘Doamne, mulțămescu-Ți că nu
 sînt ca ceialalți oameni jăhuitori, nedirepți,
 14 preacurvari, sau ca și acest mitarnic.
 Postescu-mă de doao ori în săptămînă, dau
 15 a zeacea den toate cîte cîștig’. Iară mi-
 tarnicul, departe stînd, nu vrea nici ochii să
 16 rădice cătră ceriu, ce bătea pieptul lui zi-
 cînd: ‘Doamne, iartă mie păcătosului!’
 17 Zic voao că mai îndireptat pogorî acesta în
 casa lui decît cela, că tot cela ce să înalță
 18 pre sine pleca-să-va, iară cela ce să pleacă
 pre sine înalță-să-va“. Și aducea la El
 19 și pruncii, ca de ei să Să atingă. Iară văzînd
 20 ucenicii, certară pre ei. Iară Iisus che-
 mînd pre ei, zise: „Lăsaț copiii să vie cătră
 Mine și nu-i oprireți, că unora ca acestora
 21 iaste împărăția lui Dumnezău. Adevăr
 22 zic voao: Cine nu va priimi împărăția lui
 Dumnezău ca copilul, nu va intra întru ea“.
 Și întrebă pre El unul den boiari, zicînd:
 23 „Învățătoriule bune, ce voiu face, viața
 veacinică să moștenscu?“ Și zise Iisus
 24 lui: „Ce Mă zici bun? Nime nu e bun, fără
 numai unul Dumnezău. Poruncile știi:
 Nu preacurvi, nu omoři, nu fura, nu mărtu-
 25 risi strîmbu, cinsteaște pre ta’tău și
 pre mumă-ta“. Iară el zise: „Aceastea
 26 toate le-am păzit den tinereațele mele“.
 Iară auzînd aceastea Iisus, zise lui: „Încă
 27 una-ț lipsește. Toate cîte ai, vinde și
 împarți săracilor și vei avea comoară
 28 în ceriu; și vino de îmblă după Mine“.
 Iară el, auzînd aceastea, foarte să întristă,
 29 că era bogat foarte. Și văzînd pre el
 30 Iisus întristat făcîndu-să, zise: „Cum cu

25 anevoie vor intra carii au bani la împărăția
 lui Dumnezeu! Că mai lesne iaste cămila
 26 pren urechile acului să treacă, decît bogatul
 întru împărăția lui Dumnezeu să între“.
 27 Iară carii auziră acestea ziseră: „Dară cine
 să poate să să spăsească?“ Iară El zise:
 28 „Ceale ce nu să pot le oameni, să pot de la
 Dumnezeu“.
 29 Și zise Petr: „Iată, noi am
 lăsat toate și am venit după Tine“.
 Iară El zise lor: „Adevăr grăiesc voao, că nime nu
 iaste carele au lăsat casa, sau părinții, sau fra-
 30 ții, sau muiarea, sau feciorii pentru împărăția
 lui Dumnezeu, Care nu va lua cu mai mul-
 31 te părți în vreamea aceasta, și în veacul cel
 viitoriu, viața veacinică“.
 32 Și luînd pre cei 12, zise cătră ei: „Iată, suim în Ierusa-
 lim și să vor împlia toate ceale scrise pren
 33 proroci Fiiului Omenesc. Că să va da
 limbilor și să va batgiocuri, și să va ocări,
 34 și să va scuipi. Și bătîndu-L, Îl vor
 omorî pre El, și a treia zi va învia“.
 Iară ei nemică de acestea înțeleasără și era
 35 cuvîntul acesta ascuns de ei și nu cunoștea
 ceale ce să grăia. Și fu cînd să apropie
 El în Erihon, un orb șădea lîngă cale, cerînd.
 36 Și, auzînd mulțime trecînd, întreba ce va
 să fie aceasta? Și-i spuseră lui că Iisus
 37 Nazareneanul treace. Și strigă zicînd:
 38 „Iisuse, Fiiul lui David, miluiaște-mă“.
 39 Și ceia ce mergea înainte certa pre el să
 tacă, iară el mai vîrtos strigă: „Fiiul lui
 40 David, miluiaște-mă“.
 41 Și sfînd Iisus, porunci să-l aducă pre el la Sine; apropiîndu-
 se de El, întrebă pre dînsul, Zicînd:
 42 „Ce vei să fac ție?“ Iară el zise: „Doamne,
 43 să văz“.
 Și Iisus zise lui: „Vezi! Credința
 ta te mîntuî pre tine“.
 Și îndată văzu, și mergea după El, slăvind pre Dumnezeu.
 Și toată mulțimea văzînd, deaderă laudă
 lui Dumnezeu.

CAP XIX

1 i întrînd, trecea Ierehonul.
 2 Și iată un om, pre nume chemîndu-se Zacheu, și el era mai-mare
 3 vameșilor, și acesta era bogat. Și căuta să văză pre Iisus cine iaste,
 și nu putea de mulțime, că de stat mic era.
 4 Și alergînd înainte, să sui într-un smochin,
 ca să-L văză pre El, că pre acoloa vrea să
 5 treacă. Și cum sosi la acel loc, căutînd
 Iisus, văzu pre el și zise lui: „Zachee, gră-
 6 beaște de te pogoară, că astăz în casa ta Mi
 să cade a mînea“.
 7 Și grăbind, pogorî și-L priimi pre El bucuros. Și văzîndu-L,
 8 toți cîrtia, zicînd că la un om păcătos au
 intrat să poposască. Și sfînd Zacheu,
 zise cătră Domnul: „Iată, giumătate de
 9 averile meale, Doamne, dau săracilor și, de
 al cuiua ceva am năpăstuit, da-l-voiu cu pa-
 10 tru părți“.
 Și zise cătră el Iisus că:
 „Astăzi să făcu mîntuirea casei aceștiia,
 pentru ce și el fecior lui Avraam iaste. Că

veni Fiiul Omenesc să caute și să mîntuiască
 11 pre cel ce era perit“.
 Și auzînd ei
 12 aceste, adăogînd, zise pildă, pentru că
 era aproape de Ierusalim și li să părea lor
 că numaidecît va să să arate împărăția lui
 13 Dumnezeu. Zise dară: „Un om de bună
 14 rudă mearse într-o țară departe să-ș ia lui
 împărăție și să să întoarne. Și chemînd
 15 zece slugi ale lui, deade lor zece grivne și
 zise cătră ei: ‘Neguțătoriți-vă pînă voiu
 veni’.
 Iară orășanii lui urîia pre el și
 16 trimiseră solie după el, zicînd: ‘Nu vom pre
 acesta să împărățască preste noi’.
 Și fu
 17 cînd să înturna el, luînd împărăția, și zise
 să cheame la el slugile acestea căroră le de-
 dease argintul, ca să știe cine ce au neguțăto-
 18 rit. Și veni cel dentîiu, zicînd: ‘Doamne,
 19 grivna ta au lucrat zece grivne’.
 Iară el
 zise lui: ‘Bine-i, slugă bună, că întru puțin
 20 fuseș credincios, aibi puteare preste zece
 orașă’.
 Și veni al doilea, zicînd: ‘Doamne,
 21 grivna ta au făcut cinci grivne’.
 Și zise
 și acestuia: ‘Și tu fii preste cinci orașă’.
 22 Și altul veni, zicînd: ‘Doamne, iată grivna
 ta care o aveam, pusă în mährămă, Că
 23 m-am temut de tine, că om mînios ești, iai
 ce n-ai pus și seaceri ce n-ai sămănat’.
 Și
 24 zise lui: ‘Den gura ta te voiu judeca, slugă
 rea. Știuși că om mînios sînt, iau care n-am
 pus și secerînd care n-am sămănat; Și
 25 pentru ce n-ai dat argintul mieu la masa
 schimbătorilor? Și eu, viînd, cu camătă aș
 26 fi făcut pre el’.
 Și celor ce sta zise: ‘Luaț
 27 de la el grivna și dați celuia ce are zece
 grivne’.
 Și ziseră lui: ‘Doamne, acela are
 28 zece grivne’.
 ‘Că zic voao că a tot celuia
 29 ce are da-i-să-va, iară de la cela ce n-are, și
 ce are lua-să-va de la el. Însă pizmașii
 30 miei, aceia carii nu mă vrură să împărățesc
 preste ei, aduceți-i încoace și-i jungheați
 31 înaintea mea’“.
 Și zicînd aceste, mergea
 32 înainte, suindu-Se în Ierusalim. Și fu cînd
 33 Să apropie în Vithaghi și Vithania, la munte
 ce să cheamă al Maslinilor, trimise doi den
 34 ucenicii Lui, Zicînd: „Meargeți în cel sat
 35 ce vă e împotrivă, întru carele întrînd, afla-
 veți mînz legat, preste carele nime niceodată
 om au șăzut. Dezlegînd pre el, aduceți-l.
 36 Și să v-ar întreba cineva pre voi: ‘Pentru ce
 37 dezlegați?’, așa ziceți lui că: ‘Domnului tre-
 buiaște’.
 Și mergînd cei trimesi, aflară
 cum le zisease lor. Și dezlegînd ei mînzul,
 38 ziseră domnii lui cătră ei: ‘Ce dezlegaș mînzul?’
 Iară ei ziseră: ‘Domnului trebuiaște’.
 39 Și-l aduseră pre el la Iisus și, aruncînd
 40 veșmintele lor preste mînz, suiră pre Iisus
 deasupra. Și mergînd El, așternea veșmin-
 41 tele lor pre cale. Și apropiîndu-Se El la
 42 pogorișul Muntelui Maslinilor, începură toa-

tă mulțimea de ucenici, bucurându-se, a lăuda pre Dumnezeu cu glas mare pentru toate puterile carele văzuse, Zicînd: „Blagoslovit Cel viitoriu Împărat în numele Domnului! Pace în ceriu și slavă întru ceale înalte!“ Și unii den farisei den mulțime ziseră Lui: „Învățătoriule, ceartă ucenicii Tăi!“ Și răspunzînd, zise lor: „Zic voao că: De vor aceștea tăcea, pietrile vor striga“. Și deaca apropie, văzînd orașul, plîns de el, Zicînd că: „De ai fi știut și tu, întru ziua ta aceasta, cealea ce-s cătră pacea ta! Iară acum ascunsu-s-au de ochii tăi. Că vor veni zilele preste tine, și vor împregiura vrăjmașii tăi șanț ție, și te vor încunjura, și te vor strînge de toate părțile. Și te vor asămăna cu pămîntul, și feciorii tăi întru tine, și nu vor lăsa întru tine piatră preste piatră, pentru ce n-ai socotit vreamea socotealei tale“. Și întrînd în besearică, începu a scoate pre cei ce vindea într-însa și cumpăra, Zicînd lor: „Scris iaste: ‘Casa Mea casă de rugăciune iaste’, iară voi o ați făcut pre ea peșteră tîlharilor“. Și era învățînd în toate zilele în besearică. Iară mai-marii popilor și cărturarii căuta să-L piarză pre El, și cei de frunte a norodului. Și nu afla ce-I vor face, că toată mulțimea să ținea de El ascultînd.

CAP XX

Si fu într-una de zilele acealea, învățînd El oamenii în besearică și binevestind, să sculară asupra-I mai-marii popilor și cărturarii, împreună cu cei bătrîni, Și grăiră cătră El, zicînd: „Spune noao cu a cui putere faci aceastea, sau cine iaste carele Ț-au dat puterea aceasta“. Iară răspunzînd, zise cătră ei: „Întreba-voiu și Eu pre voi un cuvînt, și-M spuneți: Botezul lui Ioan den ceriu era au de la oameni?“ Iară ei cugetară întru eiș, zicînd că: „De vom zice: ‘Den ceriu’, va zice: ‘Dară pentru ce n-ați crezut lui?’ Iară de vom zice: ‘De la oameni’, toată mulțimea cu pietri ne vor ucide pre noi, c-au crezut că Ioan proroc iaste“. Și răspunsără: „Nu știm de unde e“. Și Iisus zise lor: „Nici Eu nu voiu spune voao cu a cui putere fac aceastea“. Și începu a zice cătră mulțime pilda aceasta: „Un om sădi vie și o deade pre ea lucrătorilor și multă vreame fu departe. Și la vreame, trimise cătră lucrători pre slugă, ca den roada viii să-i dea lui. Iară lucrătorii, bătîndu-l pre el, trimisără-l deșărt. Și adaoase a trimite altă slugă, iară ei, și pre acela bătîndu-l și batjocurîndu-l, trimisără-l deșărt. Și adaoase a trimite al treile, iară ei și pre acela, rănîndu-l, scoasără-l afară. Și zise domnul viii: ‘Ce voiu face? Trimite-voiu pre fiul meu cel

iubit, doară, de vor vedea pre acesta, să vor rușina’. Și văzînd pre el lucrătorii, cugetară întru eiș, zicînd: ‘Acesta iaste moșteanul; veniți să omorîm pre el, ca să fie a noastră moștenirea’. Și scoțîndu-l pre el afară den vie, îl omorîră. Dară ce va face lor domnul viei? Veni-va și va piarde pre lucrătorii aceștea și va da via altora“. Și auzînd, zisără: „Să nu fie!“ Iară El, căuțînd spre ei, zise: „Ce iaste, dară, ce e scris aceasta: ‘Piatra cealea carea o lepădară ziditorii, acealea s-au făcut în capul unghiului; Tot cela ce va cădea preste acealea piatră, frînge-să-va, iară preste carele va cădea, vîntura-l-va pre el?’“ Și cerca mai-marii popilor și cărturarii să-ș puie mîinile preste El într-acel ceas, și să temură de oameni, că cunoscură că de ei zise pilda aceasta. Și păzînd, au trimis prilăstitori, fățarnicînd pre sine a fi direpți, ca să-L prinză pre El în cuvînt, ca să-L dea pre El împărăției și puterii diregătorului. Și-L întrebă pre El, zicînd: „Învățătoriule, știm că drept zici și înveți, și nu iai față, ce pre adevărat calea lui Dumnezeu înveți: Cade-să noao a da bir împăratului au ba?“ Iară înțelegînd hicleșugul lor, zise cătră ei: „Ce Mă ispitiți? Arătați-M banul, al cui chip are și scriptură?“ Și, răspunzînd, zisără: „Al împăratului“. Iară El zise lor: „Dați dară carele-s a împăratului, împăratului, și carele sînt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu. Și nu putură să-L apuce pre El în cuvînt înaintea mulțimei și, mirîndu-se de răspunsul Lui, tăcură. Iară apropiîndu-se unii den saducheii (carii zicea împotriva, înviare să nu fie), întrebă pre El, Zicînd: „Învățătoriule, Moisi au scris noao: ‘De ară muri cuiva fratele, avînd muiare, și acesta va muri fără feciori, ca să-i ia fratele lui muiarea și să învie sămînța fratelui său’. Deci era șapte frați și cel dentîiu, luînd muiare, muri fără feciori. Și luo cel al doile muiarea, și acesta muri fără feciori. Și al treilea o luo pre ea și așijderea, cîteșapte nu lăsară feciori și muriră. Iară mai apoi de toți, muri și muiarea. Dară, la înviere, a căruia dentr-aceia va fi muiare, pentru că cîteșapte o avură pre ea muiare?“ Răspunzînd Iisus, zise lor: „Fiii veacului acestuia să însoară și să mărită, Iară carii să vor destoinici a dobîndi acel veac și a învierii den morți, nici să vor însura, nici să vor mărita. Nici pot să mai moară, aseameana sînt cu îngerii, și fiii lui Dumnezeu sînt, fiind fiii învierii. Iară că vor învia morții, și Moisi încă au arătat asupra rugului, precum zice pre Domnul: ‘Dumnezeul lui Avraam,

și Dumnezăul lui Isaac, și Dumnezăul lui
 38 Iacov'. Și Dumnezău nu iaste al morți-
 lor, ce al viilor, că toți cu El trăiescu".
 39 Iară răspunzînd unii den cărturari, ziseră:
 40 „Învățătoriule, bine ziseș". Iară deacii
 nu mai îndrăzniră să-L întreabe nemică.
 41 Și zise cătră ei: „Cum zic pre Hristos a fi
 42 fiul lui David? Și acesta David zice în
 cartea psalomilor: 'Zise Domnul Domnului
 43 Mieui: 'Șăzi de-a dereapta Mea, Pînă voiui
 pune pre vrăjmașii Tăi scaun supt picioarele
 44 Tale'. Deci David cheamă pre El Domnu,
 45 dară cum fiu lui iaste?" Iară auzînd toți
 46 oamenii, zise ucenicilor Săi: „Luați-vă
 aminte de cărturari, de cei ce vor a îmbla în
 podoabe, și iubesc închinăciuni pren tîrguri,
 și șăderile dentîiu în adunări, și șăderile
 47 dentîiu la cini, Carii mănîncă casele vă-
 duvelor și cu prilej lungu fac rugăciune;
 aceștea vor lua mai multă osîndă".

CAP XXI

1 ăutînd, văzu pre cei bogăți arun-
 cînd darurile lor [în] gazofilachiin.
 2 Văzu și pre o văduo oarecarea și
 săracă aruncînd acolo doi fileari.
 3 Și zise: „Adevărat zic voao că vă-
 duoa cea săracă aceasta mai mult decît toț
 4 au aruncat. Că toți aceștea den cel ce
 prisoseaște lor aruncară daruri lui Dumne-
 zău, iară aceasta, dentru lipsa ei, toată avu-
 5 ția ce avea o aruncă". Și grăind oarecarii
 pentru besearcă, cu pietri bune și cu daruri
 6 împodobită, zise: „Vedeț aceastea, carele
 veni-vor zile întru carele nu să va lăsa piatră
 7 preste piatră carea nu să va surpa". Și în-
 trebară pre El, zicînd: „Învățătoriule, dară
 cînd vor fi aceastea? Și ce e sămnu cînd
 8 vor fi aceastea?" Iară El zise: „Căutaț să
 nu vă înșălaț; că mulț vor veni în numele
 Mieui, zicînd că 'Eu sînt' și 'Vreamea s-au
 9 apropiat'. Deci nu meargeț după ei. Iară
 cînd veț auzi războaie și răzmirițe, nu vă
 spămîntareț, că să cad aceastea a fi întîiu,
 10 ce nu va fi numaidecît sfîrșitul. Atuncea
 —zicea lor— scula-se-va limbă preste limbă,
 11 și împărăție preste împărăție. Și vor fi
 cutremuri mari, pre alocurea, și foamete,
 și ciume, vor fi spaima și seamne den ceriu
 12 mari vor fi. Iară mainte de aceastea toate,
 pune-vor preste voi mîinile lor și vă vor goni,
 dîndu-vă pren săboară și în temnițe, vă vor
 duce pre la împărăți și la domni pentru nume-
 13 le Mieui. Și să va istovi voao întru mărturie.
 14 Puneț drept aceea în inimile voastre să nu
 15 vă gîndiț întîiu cum veț răspunde, Că Eu
 voiui da voao gură și înțelepciune, căriia nu-
 vor putea sta, nice-i vor putea grăi împro-
 tivă toți carii să vor pune împrotivă voao.
 16 Și vă veț da de cătră părinți, și de frați,

și de rudenie, și de priatени, și vor omorî
 pre unii den voi. Și veț fi urîț de toți
 17 pentru numele Mieui. Și păr den capul
 18 vostru nu va peri. Cu răbdarea voastră
 19 agonisiț sufletele voastre. Iară cînd veț
 20 vedea Ierusalimul încungiuat de oști, atun-
 cea să știț că s-au apropiat pustiirea lui.
 Atuncea ceia den Iudea să fugă la munți și
 21 carii-s în mijlocul lui să să dea în laturi, și
 cei den țări să nu între în el. Că zilele
 22 izbîndirei sînt acealea, ca să să plinească
 toate carele-s scrise. Iară vai de ceale ce
 23 au în pîntece și de aplecătoare, în zilele
 acealea, că va fi nevoie mare pre pămînt și
 24 mînie între oamenii aceștea. Și vor că-
 dea în ascuțitul sabiei și să vor robi la toate
 limbile, și Ierusalimul va fi călcat de păgîni
 pînă se vor împlera vremile limbilor. Și
 25 vor fi seamne în soare, și în lună, și în steale,
 și pre pămînt tînguire păgînilor, cu lipsă,
 sunînd marea și valul, Dîndu-ș sufletul
 26 oamenii de frică și de așteptarea celor ce
 vin în lume, că puterile ceriurilor să vor clăti.
 Și atuncea vor vedea pre Fiul Omenesc, ve-
 27 nînd întru nori cu putare și cu slavă multă.
 Deci începîndu-se aceastea a fi, căutați sus
 28 și rădicăți capetele voastre, că să apropie
 răscurpărarea voastră". Și zise pildă
 29 cătră ei: „Vedeț smochinul și toate leamnele:
 Cînd înfrunzesc, vâzînd, dentru sine-vă știț
 30 că-i aproape vara. Așa și voi, cînd veț
 31 vedea aceastea fiind, să știț că aproape iaste
 împărăția lui Dumnezău. Adevăr zic voao
 32 că nu va trece ruda aceasta pînă nu vor fi
 toate. Ceriul și pămîntul vor trece, iară
 33 cuvintele Meale nicecum nu vor trece. Și
 34 vă luați aminte pre voi, să nu cumva să să
 îngreuiaze inimile voastre cu ametealele
 mîncării și beții și cu grijile lumești, și ziua
 35 aceea fără veaste va veni preste voi; Că,
 ca un laț va veni, preste toți carii șad preste
 fața a tot pămîntului. Privegheați dară
 36 în toată vremea, rugîndu-vă, ca să vă des-
 toiniciț a scăpa de aceastea, de toate care-
 le-s venitoare, și să stați înaintea Fiiului
 Omenesc". Și era ziua învățînd în besea-
 37 recă, iară noaptea, ieșînd, mînea în muntele
 carele să cheamă al Maslinilor. Și toț
 38 oamenii mîneca cătră El, să auză pre El
 în besearcă.

CAP XXII

1 ară apropiindu-se sărbătoarea
 2 Azimelor, carea să cheamă Paști,
 Și marii popilor și cărturarii
 3 căuta cum L-ar omorî pre El,
 că să temea de oameni. Iară
 4 satana întră în Iuda, carele să cheamă
 Iscariotin, carele era den numărul celor
 doisprăzeace. Și, mergînd, grăi mai-
 4 marilor popilor, și cu voivozii, cum L-ar vin-
 de pre El lor. Și să bucurară și să tocmiră
 5

6 cu el să-i dea lui bani. Și să mărturisi și
căuta un prilej ca să-L vînză pre El lor, fără
7 gloată. Și veni ziua Azimelor, întru carea
8 să cădea să jîrtvuiască Paștile. Și trimise
pre Petăr și pre Ioan, zicînd: „Meargeți, gă-
9 tiți noao Paștile, ca să mîncăm“. Iară
ei ziseră Lui: „Unde vei vrea să gătim?“
10 Iară El zise cătră ei: „Iată, întrînd voi în
cetate, timpina-va pre voi un om purtînd un
urcior cu apă; meargeți după el în casa unde
11 va intra, Și veți zice stăpînului casii:
‘Zice ție Învățătoriu: ‘Unde iaste sălașul
de oaspeți, unde să mîncînc Paștile cu uce-
12 nicii Miei?’ Și el va arăta voao un foișor
13 mare, așternut; acolo gătiți“. Deaca
mearseră, aflară cum zisease lor, și gătiră
14 Paștile. Și cînd veni ceasul, șazu; și cei
15 12 apostoli, cu El. Și zise lor: „Cu poftă
am poftit aceaste Paști să mîncînc cu voi,
16 mainte de a pătimi Eu; Că zic voao că
de acum nu voi mîncă dentru aceastea pînă
nu să va împlea întru împărăția lui Dumne-
17 zău“. Și luînd păhar, dînd laudă, zise:
18 „Luați acesta și vă împărțiți voao. Că
zic voao că nu voi bea den rodul viței pînă
19 nu va veni împărăția lui Dumnezău“. Și
luînd pîinea, dînd har, frînse și deade lor,
zicînd: „Acesta-i Trupul Mieu, carele să dă
20 pentru voi; aceasta faceți întru pomenirea
Mea“. Așijderea și păharul, după ce au
cinat, zicînd: „Acest păhar e Leagea noao,
în Sîngele Mieu, carele să varsă pentru voi.
21 Însă iată, mîna celuia ce Mă vinde, cu Mine
22 iaste la masă. Și Fiul Omenesc mearge
după cumu-i rînduit, ce vai omului acela
23 de carele să vinde“. Atuncea ei începură
a întreba întru eiș cine ar fi dentru ei carele
24 va să facă aceasta. Și fu și price într-înșii,
carele li s-ar părea a fi mai mare între ei.
25 Iară El zise lor: „Împărații limbilor domnesc
pre eale și cei ce biruiesc pre eale făcători
26 de bine să cheamă. Iară voi nu așa, ce ca-
rele-i mai mare întru voi să fie ca cel mai mic,
27 și povățuitoriu, ca cela ce slujaște. Că cine
e mai mare: cela ce șade au cela ce slujaș-
te? Au nu cela ce șade? Iară Eu sînt, între
28 voi, ca cela ce slujaște. Iară voi sînteți
carii ați rămas cu Mine întru bîntuialele
29 Meale. Și Eu vă făgăduiesc voao, cum fă-
30 gădai Mie Tatăl Mieu, împărăție, Ca să
mîncăți și să beați la masa Mea întru împă-
răția Mea și să șadeți pre scaune, judecînd
31 doaosprăzeace rude ale lui Israil“. Zise
Domnul: „Simon, Simon, iaca, satana au ce-
32 rut pre voi să vă cearnă ca grîul. Iară Eu
mă rugaiu pentru tine, să nu scază credința
ta; iară tu oarecînd înturnîndu-te, întăreaște
33 pre frații tăi“. Iară el zise Lui: „Doamne,
cu Tine gata sînt și în temniță, și la moar-

te a mearge“. Iară El zise: „Zic ție, Petre: 34
Nu va cînta astăzi cocoșul pînă nu te vei
lepăda de trei ori, cum nu Mă știi pre Mine“.
Și zise lor: „Cînd am trimis pre voi fără 35
pungă și fără traistă și încălțăminte, au
avut-ați lipsă de ceva?“ Iară ei ziseră: „Ba,
de nemică“. Deci zise lor: „Iată, acum 36
cine are pungă să o ia, așijderea și traistă;
și cela ce n-are, să-ș vînză haina lui și să-ș
cumpere sabie. Că zic voao că încă 37
Scripturii aceștiia i să cade să să împle în
Mine, care zice: ‘Și cu cei fără de leage să
socoti’, că și ceale pentru Mine coneț au“.
Iară ei ziseră: „Doamne, iaca doao arme 38
aicea“. Iară El zise lor: „Destule-s“. Și 39
ieșind, mearse după obiceiiu în Muntele
Maslinilor, și mearsă după El și ucenicii
Lui. Și sosind la loc, zise lor: „Rugați-vă 40
să nu intrați la dodeială“. Atuncea El Să 41
depărtă de la ei, cîtu e o aruncare de piatră,
și, îngenuchind, să ruga, Zicînd: „Părinte, 42
de vei, să treacă păharul acesta de la Mine,
însă nu voia Mea, ce a Ta să fie“. Și să 43
arăta Lui înger den ceriu, întărîndu-L pre
El. Și fiind în tînjire, mai cu deadinsu 44
să ruga, și să făcu sudoarea Lui ca niște
picături de sînge picînd pre pămînt. Și 45
sculîndu-Să de la rugăciune, veni la ucenici,
află pre ei dormind de-ntristare. Și zise 46
lor: „Ce dormiți? Sculați-vă și vă rugați, ca
să nu intrați în năpaste“. Iară încă grăind 47
El, iată mulțimea, și cela ce să chema Iuda,
unul den cei doisprăzeace, mergea înaintea
lor; și să apropie cătră Iisus, să sărute pre
El. Iară Iisus zise lui: „Iudo, cu sărutare 48
pre Fiul Omenescu vinzi?“ Iară văzînd ceia 49
ce era pre lîngă El ce va să fie, zisă ră Lui:
„Doamne, lovi-l-vom cu sabia?“ Și unul 50
dentr-înșii lovi pre sluga arhierelui și-i
tăie lui ureachea cea dreaptă. Iară Iisus, 51
răspunzînd, zise: „Lăsați, pînă aici“. Și,
atingînd ureachea lui, vindecă pre el. Zise 52
într-aceaea Iisus cătră ceia ce venise spre El,
mai-marii popilor, și voivozii besearicii, și
bătrînilor: „Ca la un tîlhariu ați ieșit, cu
sabii și cu leamne. În toate zilele fiind Eu 53
cu voi în besearică, nu tinset mînile spre
Mine. Ce acesta-i ceasul al vostru și putearea
întunecăreului“. Și prinzîndu-L pre El, 54
dusă ră-L și-L băgară pre El în casa arhierelu-
lui, iară Petăr mergea după El pre departe.
Iară ațînd foc în mijlocul curții și șazînd 55
ei împreună, șadea Petăr în mijlocul lor.
Și văzîndu-l pre el o slujnică șazînd cătră 56
lumină, căutînd spre el, zise: „Și acesta cu
El era“. Iară el să lepăda, zicînd: „Mu- 57
iare, nu-L știi pre El“. Și preste puținel, 58
altul, văzînd pre el, zise: „Și tu dentru ei
ești“. Iară Petăr zise: „Oame, nu sînt“. 59
Și trecînd ca un ceas, altul îl întēja, 59

zicînd: „Adevărat, și acesta cu El era, că-i galilean“. Iară Petăr zise: „Oame, nu știu ce zici“. Și atunceaș, încă grăind el, cîntă cocoșul. Și întorcîndu-Să, Domnul căută spre Petăr; și-ș aduse Petăr aminte de cuvîntul Domnului, cumu-i zisease lui, că ‘Mainte de ce va cînta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de Mine’. Și ieșînd afară Petăr, plîns cu amar. Și oamenii carii ținea pre Iisus, batgiocuria pre El, bătîndu-L. Și acoperîndu-L pre El, bătea-L preste obraz și întreba pre El, zicînd: „Proceaste, cine iaste carele Te loveaște?“ Și altele multe hulind zicea de El. Și făcîndu-să zio, adunară bătrîni oamenii, mai-marii popilor și cărturarii și dusără pre El în săborul lor, zicînd: „De ești tu Hristos, spune noao“. Și zise lor: „De voi spune voao, nu veți creade; Iară de voi și întreba, nu-M veți răspunde Mie, au să Mă sloboziți. De acum va fi Fiiul Omenesc șazînd de-a direapta puterii lui Dumnezău“. Și zisără toți: „Dară Tu ești Fiiul lui Dumnezău?“ Iară El zise cătră ei: „Voi ziceți că Eu sînt“. Iară ei ziseră: „Ce ne mai trebuiaște încă mărturie, că înșine auzim den gura Lui?“

CAP XXIII

Si sculîndu-se toată mulțimea lor, dusără pre El la Pilat. Începură a pîrî pre El, zicînd: „Pre Acesta am aflat întorcînd norodul nostru și oprind împăratului să nu dea dajde, grăindu-Se pre Sine Hristos Împărat a fi“. Iară Pilat întrebă pre El, zicînd: „Tu ești împăratul jidovilor?“ Iară El, răspunzînd lui, zise: „Tu zici“. Iară Pilat zise cătră mai-marii popilor și cătră mulțime: „Nici o vină nu aflu în cest Om“. Iară ei întărita, zicînd că turbură oamenii, învățînd prespre toată Iudea, începînd den Galilea pînă acicea. Iară Pilat, deaca auzi de Galilea, întrebă: „Au omul galilean iaste?“ Și înțelegînd că den biruința lui Irod iaste, trimise pre El la Irod, fiind și el în Ierusalim într-acealea zile. Iară Irod, văzînd pre Iisus, să bucură foarte, că era vrînd de mult să-L vază pre El, pentru că auziia multe de El și să nădejduia vrun sămn a vedea de la El făcîndu-să. Și-L întreba pre El cu cuvinte multe, iară El nemică nu răspundea lui. Și sta mai-marii popilor și cărturarii întins pîrîndu-L pre El. Și, defăimîndu-L pre El Irod, împreună, și batjocurînd cu curteanîi săi pre El, îmbrăcîndu-L pre El în veșmînt luminat, trimise pre El la Pilat. Și să făcură priatini, Irod cu Pilat, într-acealea zi, unul cu alalt, că mainte era între ei vrajbă. Iară Pilat, chemînd pre mai-marii popilor și pre domnii și oamenii, Zise cătră ei: „Adusu-

mi-aș pre Omul Acesta, precum turbură oamenii și, iată, eu înaintea voastră întrebîndu-L, nice o vină n-am aflat întru Omul Acesta, den carele pîrîș asupra Lui. Ce nice Irod, că v-am mînat pre voi la el, și iată, nemică vreadnic de moarte iaste făcut de El. Deci certîndu-L pre El, Îl voiu slobozi“. Oricum, obiceiul avea să sloboază lor la praznic cîte unul. Și strigară toată mulțimea, zicînd: „Ia-L pre Acesta și slobozi noao pre Varavva“, Carele era, pentru o sfadă oarecarea ce făcuse în cetate și ucidere, pus în temniță. Deci Pilat iară grăi, vrînd să sloboază pre Iisus, Iară ei striga, zicînd: „Răstigneazăte-L, răstigneazăte-L pre El“. Iară el a treia oară zise lor: „Dară ce rău au făcut Acesta? Nice o vină de moarte nu afliau întru El; iară certîndu-L pre El, Îl voiu slobozi“. Iară ei să invita, cu glasuri mari cerînd pre El să-L răstignească; și să întăria glasurile lor și al mai-marilor popilor. Iară Pilat judecă să să facă după pohta lor. Și slobozi lor pre cel aruncat în temniță pentru sfadă și ucidere, pre carele îl cerea, iară pre Iisus Îl deade pre voia lor. Și deaca-L duseră pre El, apucîndu-se de un Simon Chirineu ce veniia den cîmp, pusără preste el crucea să o ducă după Iisus. Iară mergea după El mulțime multă de oameni și de muieri, ceale ce plîngea și jălia pre El. Și întorcîndu-Să Iisus cătră eale, zise: „Fiicele Ierusalimului, nu plîngeți asupra Mea, însă preste voi plîngeți și preste feciorii voștri. Că iată, vor veni zilele în carele vor zice: ‘Ferice de ceale stearpe, și pîntecel ceale ce n-au născut, și țîțele carele n-au aplecat’. Atuncea vor înceape a zice măgurilor: ‘Cădeți preste noi!’ și dealurilor: ‘Acoperiți pre noi!’ Că de fac aceastea în lemnul cel umăd, în cel uscat ce să va face?“ Ducea și pre alți doi făcători de rău, împreună cu El să-i piarză. Și cînd veniră la locul care să cheamă Căpățîină, acolo răstigniră pre El și pre făcătorii de rău, unul de-a direapta, iară altul de-a stînga. Iară Iisus zicea: „Părinte, iartă lor, că nu știu ce fac“. Iară împărțînd veșmintele Lui, aruncară sorț. Și sta oamenii de priviia și batjocuria, și boiarii împreună, zicînd: „Pre alții au mîntuit, mîntuiască-Se pre Sine, de iaste Acesta Hristos, Cel al lui Dumnezău ales“. Și bătea joc de El și oștașii, apropiîndu-se și oțăt aducînd Lui. Și zicînd: „De ești Tu împăratul jidovilor, mîntuiaște-Te pre Tine“. Și era și scriptură scrisă deasupra Lui, cu slove elinești, și rimlenești, și jidovești: ACESTA IASTE ÎMPĂRATUL JIDOVILOR. Iară unul den cei făcători de rău care era răstignit hulîia pre El, zicînd: „De ești Tu Hristos, mîntuiaște-Te pre Tine și pre noi“.

40 Iară răspunzînd celalalt, certa pre el, zicînd: „Nu te temi tu de Dumnezău, căci întru
41 aceeaa judecată ești? Și noi pre dreptul, pentru că vreadnice de cealea ce am făcut luom (că luom cum s-au căzut după faptele noastre), iară Acesta nemică rău n-au făcut“.
42 Și zicea cătră Iisus: „Pomenește-mă, Doamne, cînd vei veni întru împărăția Ta“.
43 Atuncea zise Iisus lui: „Adevărat zic ție, astăzi cu Mine vei fi în raiu“.
44 Și era ca la al șasele ceas, și întunearec să făcu preste
45 tot pămîntul, pînă la al noale ceas, Și să întunecă soarele și să spintecă catape-
46 teazma beserecii pren mijloc. Și strigînd Iisus cu glas mare, zise: „Părinte, în mînile Tale dau duhul Mieui“.
47 Și acestea zicînd, Îș deade duhul. Iară sutașul, văzînd ce fu, slăvi pre Dumnezău, zicînd: „Adevărat acest
48 Om drept era“.
49 Și toată mulțimea carea venise împreună la acea privire, văzînd cealea ce s-au făcut, băfînd piepturile lor, să întoarse-
50 ră. Și sta toți cunoscuții Lui departe, și muierile carele venise după El den Galilea, vă-
51 zînd acestea. Și iată, un bărbat, anume Iosif, sfeatnic fiind, om bun și drept,
52 Acesta nu era pristănînd cu sfatul și cu lucrul lor,—den Arimathea, orașul jidovilor—
53 carele și acela aștepta împărăția lui Dumnezău. Acesta, venind la Pilat, cerșu
54 trupul lui Iisus. Și pogorîndu-L pre El, Îl învâli în cearșaf și-L puse în mormînt ce
55 era săpat în piatră, întru carea nu era nime pus. Și ziua era vineri, și să lumina spre
56 sîmbătă. Și urmînd și muierile, carele era venite cu El den Galilea, văzură mormîntul și cum s-au pus trupul Lui. Și înturnîndu-se, gătiră aromata și unsori scumpe; și sîmbătă odihniră, după Poruncă.

CAP XXIV

1 **I**ară într-una de sîmbete, întru adîncă mînecare, mearseră la mormînt, ducînd mirosirile care le gătise, și
2 oarecarii—împreună cu eale. Și aflară piatra răsturnată de pre mor-
3 mînt. Și întrînd, nu aflară trupul Domnu-
4 lui Iisus. Și fu îndoindu-se eale de aceea, și iată, doi bărbat veniră înainte-le, întru
5 veșminte strălucind. Și spămîntîndu-se eale, plecară feațele la pămînt; ziseră cătră
6 eale: „Ce căutați pre Cel viu cu morții? Nu iaste aicea, ce S-au sculat. Aduceți-vă
7 aminte cum au grăit voao, încă fiind în Galileia, Zicînd că să cade Fiiului Omenescu a
8 Să da în mînile oamenilor păcătoși și a Să răstigni, și a treia zi a învie“.
9 Și-ș adusără aminte de cuvintele Lui. Și înturnîndu-să de la mormînt, spusără acestea toate ce-
lor unsprăzece și altora tuturor. Și era 10
Maria Magdalena, și Ioana, și Maria a lui Iacov, și cealealalte împreună cu eale, carele 11
zisără cătră apostoli acestea. Și să păru 12
înaintea lor cuvintele acelora ca o birfeală și nu crezură pre eale. Iară Petăr, scu-
lîndu-să, alergă la mormînt și, plecîndu-să, 13
văzu cearșafurile sîngure zăcînd; și să duse mirîndu-să întru sine de ce fu. Și iată, 14
doi dentru ei era mergînd într-aceaeș zi într-un sat, carele era îndelungat șasezeci de stadii den Ierusalim, al căruia era numele
Emmaus. Și aceia voroviia unul cătră 15
alalt de toate acestea care să tîmplară. Și fu cînd voroviia ei și să întreba, și Însuș 16
Iisus apropiîndu-Să și mergea împreună cu ei. Iară ochii lor să ținea ca să nu-L cu-
noască pre El. Și zise cătră ei: „Ce sînt 17
cuvintele acestea de carele vă voroviți unul cătră altul, mergînd, și sînteți posomorîți?“
18 Și răspunzînd, unul, carele-i era numele Cleop, zise Lui: „Tu sîngur nemernicești în Ierusalim și nu știi cealea ce s-au
19 făcut întru el în zilele acestea?“ Și zise lor: „Carele?“
20 Și ei zisără Lui: „Ceale de Iisus Nazarineanul, Carele s-au făcut om—proroc, putearnic în cuvînt și în fapt
înaintea lui Dumnezău și a toți oamenii; Precum deaderă pre El mai-marii popilor și
21 domnii noștri spre judecată de moarte și răstigniră pre El. Și noi nădejduiam că El iaste Cea
22 ce va să răscumpere pre Israil; ce cu acestea toate împreună, a treia zi merge astăzi de cînd
23 aceste s-au făcut. Ce și nește muieri dentru noi ne spămîntară, carele mearsără de dimeneață la mormînt
24 Și, neaflînd trupul Lui, veniră zicînd și vedea de îngeri să hie văzut, carii zic pre
25 El a fi viu. Și mearsără unii dentru noi la mormînt și aflară așa cum și muierile
26 zisără, iară pre El nu L-au văzut“.
27 Și El zise cătră ei: „O, voi, fără minte și tîrzii cu inima a creade la toate carele au grăit
28 prorocii! Au nu s-au căzut aceste să le pață Hristos și să între întru slava Lui? Și începînd, de la Moisi și de la toți prorocii,
29 a tîlcui lor, întru toate scripturile ceale pentru El. Și să apropiară de sat în carele mergea, și El Să făcea a merge mai departe.
30 Și-L siliia pre El, zicînd: „Rămii cu noi, căci cătră sară iaste și s-au plecat ziua“.
31 Și întră să mîie cu ei. Și fu cînd șazu El cu ei, luînd pîine, o blagoslovi și, frîngînd, deade
32 lor. Iară lor li să deșchisără ochii și cunoscură pre El, și El nevăzut Să făcu de la dînșii. Și ziseră unul cătră alalt: „Au
nu ardea inima noastră întru noi cînd grăiia noao pre calea și cînd deșchidea

34 noao Scripturile?“ Şi sculându-să într-acel
 ceas, să înturnară în Ierusalim şi aflare adu-
 naţi pre cei unsprăzece şi pre cei cu ei,
 zicînd că S-au sculat Domnul adevărat şi
 35 S-au arătat lui Simon. Şi ei povestia
 ceale dentru cale şi cum S-au arătat lor în
 36 frîngerea pîinii. Iară ei vorovind aceastea,
 Însuş Iisus stătu în mijlocul lor şi zise lor:
 37 „Pace voao!“ Iară ei spămîndu-se şi
 înfricoşaţi făcîndu-se, le părea că văd un
 38 duh. Şi zise lor: „Ce sînteţi turburaţi şi
 drept ce întră cugete întru inimile voastre?
 39 Vedeţi mînile Meale şi picioarele Meale, că
 Însum Eu sînt, pipăiţi-Mă şi vedeţi, că duhul
 carne şi oase n-are, precum Mă vedeţi pre
 40 Mine avînd“. Şi aceasta zicînd, arătă lor
 41 mînile şi picioarele. Şi încă necrezînd ei,
 de bucurie, şi mirîndu-se, zise lor: „Aveţi
 42 ceva de mîncare acicea?“ Iară ei deaderă
 Lui o parte de peaşte fript şi dentr-un fagur
 43 de miare. Şi, luînd, înaintea lor mîncă.
 44 Şi zise lor: „Aceastea sînt cuvintele carele
 am grăit cătră voi încă fiind împreună cu
 voi, că să cade a să împla toate carele-s
 scrise în Leagea lui Moisi, şi în proroci, şi în
 45 psalomi pentru Mine“. Atuncea deşchise
 46 lor mintea ca să înţelegă Scripturile. Şi
 zise lor că așa-i scris şi așa s-au căzut să
 paţă Hristos, şi să învie den morţi a treia zi,
 47 Şi să să propoveduiască în numele Lui
 pocăinţa şi iertăciunea păcatelor, în toate
 48 limbile, începînd den Ierusalim. „Iară voi
 49 sînteţi mărturii acestora. Şi iată, Eu tri-
 miţu făgăduinţa Tatălui Meu preste voi;
 iară voi şădeţi în cetatea Ierusalimului, pînă
 unde vă veţ îmbrăca cu puteare de sus“.
 50 Şi-i scoase pre ei afară pînă în Vithania şi,
 51 rîdicînd mînile Sale, blagoslovi pre ei. Şi
 fu cînd blagosloviia El pre ei, Să despărţi
 52 de la ei şi Să suia în ceriu. Iară ei,
 închinîndu-se Lui, să înturnară în
 Ierusalim cu bucurie mare.
 53 Şi era în toată vremea
 în besearcă, lăudînd
 şi binecuvîntînd pre
 Dumnăzău.
 Amin.

